Faptele Apostolilor

1 Prima carte pe care am scris-o, Teofilule, se
referă la tot ce a început Isus să facă și să învețe,
2 până în ziua în care a fost înălțat, după ce a
dat poruncă prin Duhul Sfânt apostolilor pe care
îi alesese.
3 Acestora li s-a arătat viu și după ce a suferit,
prin multe dovezi, arătându-li-se pe parcursul a
patruzeci de zile și vorbindu-le despre Împărăția
lui Dumnezeu.
4 Fiind adunat împreună cu ei, le-a poruncit:
“Nu plecați din Ierusalim, ci așteptați promisi-
unea Tatălui, pe care ați auzit-o de la mine.
5 Căci Ioan a botezat într-adevăr în apă, dar
voi veți fi botezați în Duhul Sfânt nu peste multe
zile”.
6 Când s-au adunat, L-au întrebat: “Doamne,
acum dai înapoi împărăția lui Israel?”
7 El le-a zis: “Nu este treaba voastră să
cunoașteți vremurile și timpurile pe care Tatăl
le-a pus în autoritatea Sa.
8 Dar voi veți primi putere când va veni Duhul
Sfânt peste voi. Îmi veți fi martori în Ierusalim,
în toată Iudeea și Samaria și până la marginile
pământului.”
9 După ce a spus aceste lucruri, pe când se
uitau ei, a fost ridicat și un nor L-a luat din fața
lor.

10 În timp ce ei priveau neclintit spre cer, în
timp ce El se ducea, iată că lângă ei stăteau doi
bărbați îmbrăcați în haine albe,
11 care au spus și ei: "Bărbați galileeni, de ce
stați cu ochii în cer? Acest Isus, care a fost primit
de la voi în cer, se va întoarce în același mod în
care L-ați văzut mergând în cer."

12 Apoi s-au întors la Ierusalim, de pe muntele
numit Muntele Măslinilor, care este lângă
Ierusalim, la o zi de drum de Sabat.
13 După ce au ajuns, s-au urcat în camera de sus
unde stăteau: Petru, Ioan, Iacov, Iacov, Andrei,
Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui
Alfeu, Simon Zelota și Iuda, fiul lui Iacov.
14 Toți aceștia, cu un singur gând, stăruiau cu
stăruință în rugăciune și în cereri, împreună cu
femeile, cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.

15 În zilele acelea, Petru s-a ridicat în picioare
în mijlocul ucenicilor, care erau în număr de o
sută douăzeci, și a zis:
16 "Fraților, trebuia să se împlinească Scrip-
tura aceasta, pe care Duhul Sfânt a spus-o mai
înainte, prin gura lui David, despre Iuda, care
era călăuza celor ce luaseră pe Isus.
17 Căci el a fost socotit împreună cu noi și a
primit partea lui în această slujbă.
18 Omul acesta a obținut un câmp cu răsplata
pentru răutatea lui; și, căzând cu capul în jos, i
s-a deschis trupul și i-au țâșnit toate intestinele.
19 Toți cei care locuiau în Ierusalim au aflat că
în limba lor câmpul acela se numea "Akeldama",
adică "Câmpul de sânge".

20 Căci este scris în cartea Psalmilor: “Este un câmp de sânge,
“Să fie pustiită locuința lui.
Nimeni să nu locuiască în ea”.
și,
“Lasă-l pe altul să își ocupe funcția.
21 “Așadar, dintre bărbații care ne-au însoțit în tot timpul în care Domnul Isus a intrat și a ieșit dintre noi,
22 începând de la botezul lui Ioan și până în ziua în care a fost ridicat de la noi, unul dintre aceștia trebuie să fie martor cu noi al învierii Lui.”
23 Au propus două: Iosif, zis Barsabas, care se mai numea și Iustus, și Matia.
24 Ei s-au rugat și au zis: “Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor oamenilor, arată pe care dintre acești doi l-ai ales
25 pentru a lua parte la această slujbă și apostolat, de la care a căzut Iuda, ca să se ducă la locul lui.”
26 Au tras la sorți pentru ei și sorțul a căzut pe Matia; și a fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli.

2

1 Când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți la un loc, deodată, în același loc.
2 Deodată s-a auzit din cer un zgomot ca un vuiet de vânt puternic, care a umplut toată casa în care stăteau.
3 Au apărut limbi ca de foc și li s-au împărțit, și câte una s-a așezat pe fiecare dintre ei.

4 Cu toții au fost umpluți de Duhul Sfânt și au
început să vorbească în alte limbi, după cum le
dădea Duhul să vorbească.
5 În Ierusalim locuiau iudei evrei, oameni
evlavioși, din toate neamurile de sub cer.
6 Când s-a auzit acest sunet, mulțimea s-a
adunat și a rămas nedumerită, pentru că fiecare
îi auzea vorbind în limba lui.
7 Toți erau uimiți și se mirau, spunându-și unii
altora: "Iată, oare nu sunt galileeni toți aceștia
care vorbesc?
8 Cum îi auzim, fiecare în limba sa maternă?
9 Parțieni, medi, elamiți și oameni din
Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia,
10 Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei din jurul
Cirenei, vizitatori din Roma, atât evrei cât și
prozeliți,
11 cretani și arabi — noi îi auzim vorbind în
limbile noastre despre lucrările mărețe ale lui
Dumnezeu!"
12 Toți au rămas uimiți și perplecși, spunându-
și unii altora: "Ce înseamnă aceasta?"
13 Alții, batjocorind, spuneau: "Sunt plini de
vin nou".
14 Dar Petru, stând în picioare cu cei un-
sprezece, a ridicat glasul și le-a zis: "Bărbați din
Iudeea și voi toți cei ce locuiți la Ierusalim, să vă
fie cunoscut lucrul acesta și ascultați cuvintele
mele.
15 Căci aceștia nu sunt beți, așa cum credeți
voi, întrucât este abia al treilea ceas al zilei.
16 Ci iată ce s-a spus prin profetul Ioel:

17 "Așa va fi în zilele de pe urmă, zice Dumnezeu,

că Îmi voi revărsa Duhul Meu peste toată
făptura.
Fiii și fiicele voastre vor profeți.
Tinerii tăi vor avea viziuni.
Bătrânii tăi vor visa vise.
18 Și pe robii mei și pe roabele mele în zilele
acelea,
Voi revărsa Duhul Meu și ei vor profeți.
19 Voi face minuni pe cerul de sus,
și semne pe pământul de dedesubt:
sânge, foc și valuri de fum.
20 Soarele se va preface în întuneric,
și luna în sânge,
înainte ca ziua cea mare și glorioasă a
Domnului să vină.
21 Oricine va invoca Numele Domnului va fi
mântuit.
22 "Bărbați ai lui Israel, ascultați aceste cu-
vinte! Pe Isus din Nazaret, un om aprobat
de Dumnezeu pentru voi prin fapte puternice,
minuni și semne pe care Dumnezeu le-a făcut
prin el printre voi, după cum știți voi înșivă,
23 pe El, care a fost predat prin sfatul hotărât
și prin știința mai dinainte a lui Dumnezeu, L-ați
prins prin mâna unor oameni fără de lege, L-ați
răstignit și L-ați ucis;
24 pe care Dumnezeu L-a înviat, eliberându-L
de agonia morții, pentru că nu era cu putință ca
El să fie ținut de ea.
25 Căci David spune despre El: "Nu este posibil
să fi fost învins de Dumnezeu, pentru că nu era
cu putință să fie învins,
'Îl vedeam pe Domnul mereu înaintea feței mele,

Căci El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.
26 De aceea inima mea s-a bucurat și limba mea s-a veselit.
Mai mult, și carnea mea va locui în speranță,
27 pentru că nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților,
nici nu vei permite ca Sfântul tău să vadă putreziciunea.
28 Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții.
Mă vei umple de bucurie cu prezența ta.

29 “Fraților, pot să vă spun, în mod liber, despre patriarhul David, că a murit și a fost îngropat, iar mormântul lui este la noi până în ziua de azi.
30 De aceea, fiind profet și știind că Dumnezeu îi jurase cu jurământ că din rodul trupului său, după trup, va ridica pe Hristos ca să șadă pe tronul său,
31 el, prevăzând acest lucru, a vorbit despre învierea lui Hristos, că sufletul lui nu a rămas în Hades și că trupul lui nu a văzut putrezirea.
32 Acest Isus pe care Dumnezeu l-a înviat, despre care noi toți suntem martori.
33 De aceea, fiind înălțat la dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a revărsat ceea ce vedeți și auziți acum.
34 Căci David nu s-a înălțat la ceruri, ci el însuși spune,

'Domnul a zis Domnului meu: “Șezi la dreapta Mea.
35 până când voi face din vrăjmașii tăi un tăpșan pentru picioarele tale.”

36 “Să știe deci toată casa lui Israel că Dum-
nezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe
care voi L-ați răstignit.”

37 Auzind acestea, s-au cutremurat și au zis
lui Petru și celorlalți apostoli: “Fraților, ce să
facem?”

38 Petru le-a zis: “Pocăiți-vă și fiecare dintre voi
să fie botezat în numele lui Isus Hristos, pentru
iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului
Sfânt.
39 Căci făgăduința este pentru voi și pentru
copiii voștri și pentru toți cei de departe, pentru
toți cei pe care îi va chema la sine Domnul
Dumnezeul nostru.”
40 Cu multe alte cuvinte a dat mărturie și i-
a îndemnat, zicând: “Salvați-vă de acest neam
strâmb!”.

41 Și cei ce au primit cu bucurie cuvântul Lui
au fost botezați. În ziua aceea s-au adăugat în
jur de trei mii de suflete.
42 Ei stăruiau cu stăruință în învățătura apos-
tolilor și în părtășia cu ei, în frângerea pâinii și
în rugăciune.

43 Înfricoșarea a cuprins fiecare suflet, și multe
minuni și semne se făceau prin apostoli.

44 Toți cei care credeau erau împreună și aveau
toate lucrurile în comun.
45 Își vindeau averile și bunurile și le
împărțeau la toți, după cum avea cineva nevoie.
46 Zi de zi, stăruind cu stăruință și de comun
acord în templu și frângând pâinea acasă, își
luau hrana cu bucurie și cu inimă curată,

47 lăudând pe Dumnezeu și având parte de
bunăvoința întregului popor. Domnul adăuga
zi de zi la adunare pe cei care erau salvați.

3

1 Petru și Ioan se urcau în templu la ora de
rugăciune, la ceasul al nouălea.
2 Se ducea un om șchiop din pântecele mamei
sale, pe care îl puneau zilnic la ușa templului
numit Frumos, ca să ceară daruri pentru cei
nevoiași dintre cei care intrau în templu.
3 Văzându-i pe Petru și pe Ioan pe cale să intre
în templu, a cerut să primească daruri pentru cei
nevoiași.
4 Petru, fixându-și ochii asupra lui, împreună
cu Ioan, a zis: “Uită-te la noi”.
5 El i-a ascultat, așteptând să primească ceva
de la ei.
6 Dar Petru a spus: “Nu am nici argint, nici
aur, ci ceea ce am, asta vă dau. În numele lui
Isus Hristos din Nazaret, ridică-te și umblă!”.
7 El l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat.
Imediat picioarele și oasele gleznelor lui au
primit putere.
8 Sărind, s-a ridicat în picioare și a început
să meargă. A intrat cu ei în templu, mergând,
sărind și lăudându-l pe Dumnezeu.
9 Tot poporul l-a văzut mergând și lăudându-l
pe Dumnezeu.
10 L-au recunoscut, că era cel care obișnuia
să stea să cerșească daruri pentru nevoiași
la Poarta Frumoasă a templului. Erau plini

de uimire și de mirare pentru ceea ce i se
întâmplase.
11 În timp ce șchiopul vindecat se ținea de
Petru și de Ioan, tot poporul a alergat împreună
la ei în pridvorul care se numește al lui Solomon,
minunându-se foarte mult.
12 Petru, văzând aceasta, a zis norodului:
“Bărbați israeliți, de ce vă minunați de omul
acesta? De ce vă holbați ochii la noi, ca și cum
prin puterea sau evlavia noastră l-am fi făcut să
meargă?
13 Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui
Iacov, Dumnezeul părinților noștri, a proslăvit
pe Robul Său Isus, pe care voi L-ați predat și L-
ați renegat în fața lui Pilat, când acesta hotărâse
să-L elibereze.
14 Dar voi L-ați renegat pe Cel Sfânt și Drept și
ați cerut să vi se acorde un ucigaș,
15 și ați ucis pe Prințul vieții, pe care Dum-
nezeu L-a înviat din morți, lucru despre care noi
suntem martori.
16 Prin credința în numele lui, numele lui l-a
făcut puternic pe acest om, pe care îl vedeți și îl
cunoașteți. Da, credința care este prin el i-a dat
această desăvârșită sănătate în prezența voastră
a tuturor.
17 “Fraților,* știu că voi, ca și căpeteniile
voastre, ați făcut aceasta din neștiință.
18 Dar lucrurile pe care le-a anunțat Dumnezeu
prin gura tuturor profeților Săi, că Hristos va
suferi, le-a împlinit astfel.

---

* **3:17** Cuvântul “frați” poate fi tradus corect și prin “frați și surori” sau “frați și surori”.

19 “Pocăiți-vă, deci, și întoarceți-vă, ca să vi se
șteargă păcatele, ca să vină vremuri de răcorire
de la fața Domnului,
20 ca să trimită pe Hristos Isus, care a fost
rânduit pentru voi mai înainte,
21 pe care cerul trebuie să-L primească până
la vremurile de refacere a tuturor lucrurilor,
pe care Dumnezeu le-a spus demult prin gura
sfinților Săi prooroci.
22 Căci Moise a spus într-adevăr părinților:
“Domnul Dumnezeu vă va ridica un profet dintre
frații voștri, ca mine. Îl veți asculta în toate
lucrurile pe care vi le va spune.
23 Orice suflet care nu va asculta de acel
profet va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul
poporului'. †
24 Da, și toți profeții, de la Samuel și cei care au
urmat după el, toți cei care au vorbit, au vorbit
și ei despre aceste zile.
25 Voi sunteți copiii profeților și ai
legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu
părinții noștri, când a zis lui Avraam: 'Toate
familiile pământului vor fi binecuvântate prin
urmașii tăi'. ‡§
26 Dumnezeu, după ce l-a ridicat pe robul
său Isus, l-a trimis mai întâi la voi ca să vă
binecuvânteze, întorcându-vă pe fiecare dintre
voi de la răutatea voastră.”

4

1 Pe când vorbeau ei poporului, au venit la ei

---

† **3:23** Deuteronom 18:15,18-19 ‡ **3:25** sau, semințe § **3:25** Geneza 22:18; 26:4

preoții, căpetenia templului și saducheii,
2 care erau supărați că ei învățau poporul și
propovăduiau în Iisus învierea din morți.
3 Au pus mâna pe ei și i-au pus în arest până a
doua zi, căci era deja seară.
4 Dar mulți dintre cei care au auzit cuvântul
au crezut și numărul lor a ajuns să fie cam cinci
mii.
5 Dimineața, s-au adunat la Ierusalim con-
ducătorii, bătrânii și cărturarii lor.
6 Marele preot Ana era acolo, împreună cu
Caiafa, cu Ioan, cu Alexandru și cu toți cei care
erau rude cu marele preot.
7 După ce au așezat pe Petru și pe Ioan în
mijlocul lor, i-au întrebat: “Cu ce putere sau în
ce nume ați făcut aceasta?”
8 Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis:
“Căpeteniile poporului și bătrânii lui Israel,
9 dacă suntem cercetați astăzi pentru o faptă
bună făcută unui om olog, și pentru că omul
acesta a fost vindecat,
10 să știți voi toți și tot poporul lui Israel că,
în numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care
L-ați răstignit și pe care Dumnezeu L-a înviat
din morți, omul acesta stă aici înaintea voastră,
întreg în el.
11 El este “piatra care a fost considerată de voi,
zidarii, ca fiind fără valoare, și care a devenit
capul unghiului”. *
12 În nimeni altcineva nu este mântuire, pen-
tru că nu există sub cer un alt nume sub cer, dat

* **4:11** Psalmul 118:22

între oameni, prin care să fim mântuiți!”

13 Când au văzut îndrăzneala lui Petru și a
lui Ioan, și au înțeles că erau oameni neînvățați
și neștiutori, s-au mirat. Ei au recunoscut că
fuseseră cu Isus.
14 Văzând că omul care fusese vindecat stătea
cu ei, nu au putut spune nimic împotrivă.
15 Dar, după ce le-au poruncit să iasă deoparte
din consiliu, s-au sfătuit între ei,
16 spunând: “Ce să le facem acestor oameni?
Pentru că, într-adevăr, s-a făcut prin ei o min-
une remarcabilă, după cum pot vedea cu ochiul
liber toți cei care locuiesc în Ierusalim, și nu
putem nega acest lucru.
17 Dar, pentru ca acest lucru să nu se
răspândească mai departe în popor, să-i
amenințăm, ca de acum înainte să nu mai
vorbească nimănui în acest nume.”
18 Ei i-au chemat și le-au poruncit să nu
vorbească deloc și să nu învețe în numele lui
Isus.
19 Dar Petru și Ioan le-au răspuns: “Judecați
voi înșivă dacă este drept înaintea lui Dumnezeu
să vă ascultăm pe voi și nu pe Dumnezeu,
20 căci noi nu putem să nu spunem ce am văzut
și ce am auzit.”
21 După ce i-au amenințat și mai mult, i-au
lăsat să plece, fără să găsească o cale de a-i
pedepsi, din cauza poporului, căci toți slăveau
pe Dumnezeu pentru ceea ce se făcuse.
22 Căci omul asupra căruia s-a făcut această
minune de vindecare avea mai mult de patruzeci
de ani.

23 După ce li s-a dat drumul, au venit în ceata
lor și au povestit tot ce le spuseseră preoții cei
mai de seamă și bătrânii.
24 După ce au auzit, și-au înălțat glasul către
Dumnezeu într-un glas și au zis: “Doamne, Tu
ești Dumnezeu, care ai făcut cerul, pământul,
marea și tot ce este în ele;
25 care, prin gura robului Tău David, ai zis:
“Doamne, Tu ești Dumnezeu, care ai făcut cerul,
pământul, marea și tot ce este în ele; care, prin
gura robului Tău David, ai spus
'De ce se înfurie națiunile,
Și popoarele uneltesc un lucru deșert?
26 Împărații pământului iau atitudine,
și conducătorii complotează împreună,
împotriva Domnului și împotriva Hristosu-
lui Său”. †‡
27 Căci, în adevăr, §atât Irod, cât și Ponțiu Pilat,
cu neamurile și cu poporul lui Israel, s-au adunat
împotriva robului Tău cel sfânt, Isus, pe care L-
ai uns,
28 ca să facă tot ce a hotărât mâna Ta și sfatul
Tău să se întâmple.
29 Acum, Doamne, privește la amenințările lor
și dă-le slujitorilor tăi să rostească cuvântul tău
cu toată îndrăzneala,
30 în timp ce tu îți întinzi mâna pentru a
vindeca și pentru ca semnele și minunile să se
facă prin numele sfântului tău slujitor Isus.”

---

† **4:26** Hristos (greacă) și Mesia (ebraică) înseamnă amândouă “Unsul”. ‡ **4:26** Psalmul 2:1-2 § **4:27** TR și NU omit “Isus” și inversează ordinea versetelor 28 și 29.

31 După ce s-au rugat, s-a cutremurat locul
unde erau adunați. Toți au fost umpluți de Duhul
Sfânt și au rostit cu îndrăzneală cuvântul lui
Dumnezeu.
32 Mulțimea celor ce au crezut era de o inimă și
de un suflet. Nici unul dintre ei nu pretindea că
ceva din lucrurile pe care le poseda îi aparținea,
ci aveau toate lucrurile în comun.
33 Cu mare putere, apostolii dădeau mărturie
despre învierea Domnului Isus. Mare har era
peste ei toți.
34 Nu era printre ei nici unul care să ducă lipsă,
căci toți cei care erau proprietari de terenuri
sau de case le vindeau și aduceau veniturile din
lucrurile vândute
35 și le puneau la picioarele apostolilor; și
se făcea împărțirea la fiecare, după cum avea
nevoie.
36 Iosif, care era numit de apostoli și Barnaba
(care înseamnă, în traducere: Fiul încurajării),
levit, om din Cipru,
37 care aveaun câmp, l-a vândut, a adus banii
și i-a pus la picioarele apostolilor.

5

1 Dar un om, numit Anania, împreună cu soția
sa Safira, au vândut un bun
2 și au păstrat o parte din preț, iar soția sa,
care știa de aceasta, a adus o parte și a pus-o la
picioarele apostolilor.
3 Dar Petru a zis: “Anania, de ce ți-a umplut
Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să
reții o parte din prețul pământului?

4 Cât timp l-ai păstrat, nu a rămas oare al tău?
După ce a fost vândut, nu a fost în puterea ta?
Cum se face că ai conceput acest lucru în inima
ta? Nu i-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.”
5 Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut jos și
a murit. O mare frică a cuprins pe toți cei care
au auzit aceste lucruri.
6 Tinerii s-au sculat, l-au înfășurat, l-au dus
afară și l-au îngropat.
7 După vreo trei ore, soția lui, care nu știa ce
se întâmplase, a intrat.
8 Petru i-a răspuns: “Spune-mi dacă ai vândut
pământul cu atât de mult.”

Ea a spus: “Da, pentru atât de mult”.

9 Dar Petru a întrebat-o: “Cum de v-ați învoit
împreună să ispitiți Duhul Domnului? Iată,
picioarele celor care l-au îngropat pe soțul tău
sunt la ușă și te vor scoate afară”.

10 Ea a căzut îndată la picioarele lui și a murit.
Tinerii au intrat și au găsit-o moartă; au dus-o
afară și au îngropat-o lângă soțul ei.
11 O mare frică a cuprins toată adunarea și pe
toți cei care au auzit aceste lucruri.

12 Prin mâinile apostolilor se făceau multe
semne și minuni în popor. Toți erau de acord
în pridvorul lui Solomon.
13 Nici unul dintre ceilalți nu îndrăznea să li se
alăture; totuși, poporul îi cinstea.
14 Tot mai mulți credincioși s-au adăugat la
Domnul, mulțimi de bărbați și de femei.
15 Chiar și pe bolnavi îi scoteau în stradă
și îi așezau pe paturi și pe saltele, pentru ca,

atunci când Petru trecea, măcar umbra lui să-i
umbrească pe unii dintre ei.
16 De asemenea, s-a adunat o mulțime din
cetățile din jurul Ierusalimului, aducând bolnavi
și pe cei chinuiți de duhuri necurate; și toți au
fost vindecați.

17 Dar marele preot și toți cei ce erau cu el,
adică secta saducheilor, s-au sculat în picioare și
s-au umplut de gelozie
18 și au pus mâna pe apostoli, apoi i-au pus în
temniță publică.
19 Dar un înger al Domnului a deschis noaptea
ușile închisorii, i-a scos afară și le-a spus:
20 "Mergeți și stați în picioare și vorbiți popo-
rului în templu toate cuvintele acestei vieți".

21 După ce au auzit acestea, au intrat în Templu
în zori de ziuă și învățau. Dar marele preot și cei
care erau cu el au venit și au convocat consiliul,
împreună cu tot senatul copiilor lui Israel, și au
trimis la închisoare ca să fie aduși.
22 Dar ofițerii care au venit nu i-au găsit în
închisoare. S-au întors și au raportat:
23 "Am găsit închisoarea închisă și încuiată,
iar gardienii stăteau în fața ușilor, dar când le-
am deschis, nu am găsit pe nimeni înăuntru!"

24 Când au auzit cuvintele acestea, marele
preot, căpetenia templului și preoții cei mai de
seamă au fost foarte nedumeriți de ele și de ceea
ce putea să se întâmple.
25 Cineva a venit și le-a spus: "Iată că oamenii
pe care i-ați pus în închisoare sunt în templu,
stând în picioare și învățând poporul."

26 Atunci căpitanul s-a dus cu ofițerii și i-a adus
fără violență, căci se temeau că poporul îi va
ucide cu pietre.

27 După ce i-au adus, i-au pus în fața consiliu-
lui. Marele preot i-a interpelat și le-a zis:
28 “Nu v-am poruncit noi cu strictețe să nu
învățați în acest nume? Iată că ați umplut
Ierusalimul cu învățătura voastră și intenționați
să aduceți asupra noastră sângele acestui om.”

29 Dar Petru și apostolii au răspuns: “Trebuie
să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de
oameni.
30 Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Isus,
pe care voi L-ați omorât, spânzurându-L pe un
lemn.
31 Dumnezeu L-a înălțat cu dreapta Sa ca să fie
Prinț și Mântuitor, ca să dea pocăință lui Israel
și iertare de păcate.
32 Noi suntem martorii Lui despre aceste lu-
cruri; la fel și Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu
l-a dat celor care Îl ascultă.”

33 Dar ei, auzind aceasta, au fost înduioșați și
au hotărât să-i omoare.
34 Dar unul dintre ei s-a ridicat în consiliu,
un fariseu numit Gamaliel, învățător al legii,
cinstit de tot poporul, și a poruncit să-i scoată
pe apostoli pentru puțină vreme.
35 El le-a zis: “Bărbați israeliți, fiți atenți la
acești oameni, la ceea ce aveți de gând să faceți.
36 Pentru că înainte de aceste zile s-a ridicat
Theudas, dându-se drept cineva, căruia i s-au
alăturat un număr de oameni, cam patru sute.

El a fost ucis; și toți, câți l-au ascultat, s-au risipit
și au rămas fără nimic.
37 După acesta, Iuda din Galileea s-a ridicat în
zilele înrobirii și a atras după el niște oameni.
Și el a pierit și el, și toți, câți îl ascultau, au fost
împrăștiați.
38 Acum vă spun să vă îndepărtați de acești
oameni și să-i lăsați în pace. Căci, dacă acest
sfat sau această lucrare este de la oameni, va fi
răsturnată.
39 Dar dacă este de la Dumnezeu, nu veți putea
să o răsturnați și veți fi găsiți chiar că luptați
împotriva lui Dumnezeu!”

40 Ei au fost de acord cu el. Chemându-i pe
apostoli, i-au bătut, le-au poruncit să nu mai
vorbească în numele lui Isus și i-au lăsat să plece.
41 Au plecat deci din fața consiliului, bu-
curându-se că au fost socotiți vrednici să sufere
dezonoare pentru numele lui Isus.

42 În fiecare zi, în templu și în casele lor, nu
încetau să învețe și să propovăduiască pe Iisus
Hristosul.

6

1 În zilele acelea, când numărul ucenicilor
se înmulțea, s-a ridicat o plângere din partea
elinilor împotriva evreilor, pentru că văduvele
lor erau neglijate în slujba zilnică.
2 Cei doisprezece au convocat mulțimea dis-
cipolilor și au spus: “Nu se cuvine ca noi să
părăsim cuvântul lui Dumnezeu și să servim la
mese.

3 De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte
bărbați de bună reputație, plini de Duhul Sfânt și
de înțelepciune, pe care să îi numim în fruntea
acestei afaceri.
4 Dar noi vom continua cu stăruință în
rugăciune și în slujirea cuvântului.”

5 Aceste cuvinte au plăcut întregii mulțimi. Ei
au ales pe Ștefan, un om plin de credință și de
Duhul Sfânt, pe Filip, Prohor, Nicanor, Timon,
Parmenas și Nicolae, un prozelit din Antiohia,
6 pe care i-au pus înaintea apostolilor. După ce
s-au rugat, aceștia și-au pus mâinile peste ei.

7 Cuvântul lui Dumnezeu creștea și numărul
ucenicilor se înmulțea foarte mult în Ierusalim.
O mare mulțime de preoți se supuneau credinței.

8 Ștefan, plin de credință și de putere, făcea
minuni și semne mari în popor.
9 Dar unii dintre cei din sinagoga numită
“Libertinii”, dintre cireni, dintre alexandrini și
dintre cei din Cilicia și din Asia s-au sculat,
certându-se cu Ștefan.
10 Ei nu au putut să reziste înțelepciunii și
Duhului prin care vorbea el.
11 Atunci au determinat pe ascuns pe oameni
să spună: “L-am auzit spunând cuvinte blasfemi-
atoare împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu”.
12 Au stârnit poporul, bătrânii și cărturarii, au
venit împotriva lui și l-au prins, apoi l-au adus
în consiliu,
13 și au pus martori falși care spuneau: “Omul
acesta nu încetează să rostească cuvinte blas-
femiatoare împotriva acestui loc sfânt și a Legii.

14 Căci l-am auzit spunând că acest Isus din
Nazaret va distruge acest loc și va schimba
obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.”
15 Toți cei care stăteau în consiliu, fixându-și
ochii asupra lui, i-au văzut fața ca pe cea a unui
înger.

7

1 Marele preot a zis: “Așa stau lucrurile?”
2 El a zis: “Frați și părinți, ascultați. Dum-
nezeul slavei s-a arătat tatălui nostru Avraam,
pe când era în Mesopotamia, înainte de a locui
în Haran,
3 și i-a spus: “Ieși din țara ta și de lângă rudele
tale și vino într-o țară pe care ți-o voi arăta.
4 Atunci a ieșit din țara caldeenilor și a locuit
în Haran. De acolo, după ce tatăl său a murit,
Dumnezeu l-a mutat în acest pământ în care
locuiți acum.
5 Nu i-a dat nicio moștenire în ea, nu, nici
măcar ca să pună piciorul pe ea. I-a promis că
i-o va da ca moștenire și urmașilor lui după el,
când el nu avea încă niciun copil.
6 Dumnezeu a vorbit astfel: că urmașii lui vor
trăi ca niște străini într-o țară străină și că vor fi
înrobiți și maltratați timp de patru sute de ani.
7 “Voi judeca națiunea la care vor fi în robie”,
a spus Dumnezeu, “și după aceea vor ieși și îmi
vor sluji în acest loc.
8 Și i-a dat legământul circumciziei. Astfel,
Avraam a devenit tatăl lui Isaac și l-a circumcis
în ziua a opta. Isaac a devenit tatăl lui Iacob, iar
Iacob a devenit tatăl celor doisprezece patriarhi.

9 “Patriarhii au fost geloși pe Iosif și l-au
vândut în Egipt. Dumnezeu a fost cu el
10 și l-a izbăvit din toate necazurile sale și i-a
dat favoare și înțelepciune înaintea lui Faraon,
regele Egiptului. L-a pus guvernator peste Egipt
și peste toată casa lui.
11 Și a venit o foamete peste toată țara Egiptu-
lui și Canaanului și o mare nenorocire. Părinții
noștri nu au găsit hrană.
12 Dar când a auzit Iacov că în Egipt era grâu,
a trimis prima dată pe părinții noștri.
13 A doua oară, Iosif s-a făcut cunoscut fraților
săi, iar familia lui Iosif a fost descoperită lui
Faraon.
14 Iosif a trimis și a chemat pe tatăl său Iacov și
pe toate rudele lui, șaptezeci și cinci de suflete.
15 Iacov a coborât în Egipt și a murit, el însuși
și părinții noștri;
16 au fost aduși înapoi la Sihem și au fost puși
în mormântul pe care Avraam îl cumpărase pe
un preț în argint de la fiii lui Hamor din Sihem.

17 Dar, când s-a apropiat vremea făgăduinței
pe care Dumnezeu o făgăduise lui Avraam,
poporul a crescut și s-a înmulțit în Egipt,
18 până când s-a ridicat un alt rege, care nu-l
cunoștea pe Iosif.
19 Acesta a profitat de neamul nostru și i-a
maltratat pe părinții noștri, obligându-i să își
abandoneze copiii, ca să nu rămână în viață.

20 În acel timp s-a născut Moise, care era
extrem de frumos pentru Dumnezeu. El a fost
hrănit trei luni în casa tatălui său.

21 După ce a fost abandonat, fiica lui Faraon l-a
luat în brațe și l-a crescut ca pe propriul ei fiu.
22 Moise a fost instruit în toată înțelepciunea
egiptenilor. A fost puternic în cuvintele și în
faptele sale.
23 Dar când a împlinit patruzeci de ani, i-a
venit în inimă să viziteze pe frații săi, copiii lui
Israel.
24 Văzând că unul dintre ei suferă nedreptate,
l-a apărat și l-a răzbunat pe cel asuprit, lovindu-l
pe egiptean.
25 El presupunea că frații săi au înțeles că
Dumnezeu, prin mâna lui, le dădea izbăvirea;
dar ei nu au înțeles.
26 A doua zi, când se luptau, li s-a arătat și
i-a îndemnat să se împace din nou, zicând:
"Domnilor, voi sunteți frați. De ce vă faceți rău
unul altuia?"
27 Dar cel care îi făcea rău aproapelui său îl
respingea, spunând: "Cine te-a pus conducător
și judecător peste noi?
28 Vrei să mă omori pe mine, cum ai omorât
ieri pe egiptean?"
29 La acest cuvânt, Moise a fugit și a devenit
străin în țara lui Madian, unde a devenit tatăl a
doi fii.
30 "După ce s-au împlinit patruzeci de ani,
un înger al Domnului i s-a arătat în pustiul
muntelui Sinai, într-o flacără de foc, într-un
tufiș.
31 Când a văzut-o, Moise s-a mirat de această
priveliște. Pe când se apropia să vadă, vocea
Domnului i s-a adresat:

32 “Eu sunt Dumnezeul părinților tăi: Dum-
nezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dum-
nezeul lui Iacov. Moise a tremurat și nu a
îndrăznit să privească.
33 Domnul i-a zis: “Scoate-ți sandalele, căci
locul unde stai este pământ sfânt.
34 Am văzut cu adevărat necazul poporului
Meu care este în Egipt și i-am auzit gemetele.
M-am coborât să-i eliberez. Acum vino, te voi
trimite în Egipt”.
35 Acest Moise, pe care ei l-au refuzat,
zicând: “Cine te-a făcut pe tine conducător și
judecător?” Dumnezeu l-a trimis ca conducător
și eliberator prin mâna îngerului care i s-a
arătat în tufiș.
36 Acest om i-a condus, după ce a făcut minuni
și semne în Egipt, în Marea Roșie și în pustiu
timp de patruzeci de ani.
37 Acesta este acel Moise care le-a spus copiilor
lui Israel: “Domnul Dumnezeul nostru vă va
ridica un profet dintre frații voștri, ca mine”.
38 Acesta este cel care a fost în adunare în
pustiu cu îngerul care i-a vorbit pe muntele Sinai
și cu părinții noștri, care a primit revelații vii pe
care să ni le dea nouă,
39 căruia părinții noștri nu au vrut să fie
ascultători, ci l-au respins și s-au întors cu inima
în Egipt,
40 spunând lui Aaron: 'Fă-ne dumnezei care
să meargă înaintea noastră, căci în ceea ce-l
privește pe acest Moise care ne-a scos din țara
Egiptului, nu știm ce s-a întâmplat cu el'.
41 În zilele acelea au făcut un vițel, au

adus jertfe idolului și s-au bucurat de lucrările
mâinilor lor.
42 Dar Dumnezeu s-a întors de la ei și i-a predat
să slujească armatei cerului, după cum este scris
în cartea profeților,
“Mi-ai oferit animale ucise și sacrificii?
Patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?
43 Tu ai ridicat cortul lui Moloh,
steaua zeului tău, Rephan,
figurile pe care le-ai făcut să se închine,
așa că te voi duce dincolo de Babilon.
44 “Părinții noștri au avut cortul mărturiei în
pustie, așa cum îi poruncise Cel ce a vorbit lui
Moise să îl facă după modelul pe care îl văzuse;
45 și pe care, la rândul lor, părinții noștri l-
au adus cu Iosua, când au intrat în stăpânirea
neamurilor pe care Dumnezeu le-a alungat di-
naintea părinților noștri până în zilele lui David,
46 care au găsit favoare înaintea lui Dumnezeu
și au cerut să găsească o locuință pentru Dum-
nezeul lui Iacov.
47 Dar Solomon i-a zidit o casă.
48 Totuși, Cel Preaînalt nu locuiește în temple
făcute de mâini, cum spune profetul,
49 “Cerul este tronul meu,
și pământul un scăunel pentru picioarele
mele.
Ce fel de casă îmi vei construi?”, zice Domnul.
“Sau care este locul meu de odihnă?
50 Nu cumva mâna mea a făcut toate aceste
lucruri?
51 “Voi, cei cu gâtul împietrit și netăiați
împrejur la inimă și la urechi, vă împotriviți

mereu Duhului Sfânt! Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.
52 Pe care dintre profeți nu i-au prigonit părinții voștri? Ei i-au ucis pe cei care au prezis
venirea Celui Drept, dintre care voi ați devenit
acum trădători și ucigași.
53 Ați primit Legea așa cum a fost rânduită de
îngeri și nu ați respectat-o!”
54 Când au auzit acestea, li s-a tăiat inima și au
scrâșnit din dinți împotriva Lui.
55 Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, a privit cu
stăruință spre cer și a văzut gloria lui Dumnezeu
și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu,
56 și a zis: “Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul
Omului stând la dreapta lui Dumnezeu!”
57 Dar ei au strigat cu glas tare și și-au astupat
urechile, apoi s-au năpustit la unison asupra lui.
58 L-au aruncat afară din cetate și l-au ucis cu
pietre. Martorii și-au așezat hainele la picioarele
unui tânăr pe nume Saul.
59 L-au ucis cu pietre pe Ștefan, pe când striga:
“Doamne Iisuse, primește duhul meu!”
60 El a îngenuncheat și a strigat cu glas tare:
“Doamne, nu le reține acest păcat!” După ce a
spus aceasta, a adormit.

8

1 Saul consimțea la moartea sa. O mare
persecuție s-a ridicat împotriva adunării care
era în Ierusalim în acea zi. Toți erau împrăștiați
prin regiunile Iudeii și Samariei, cu excepția
apostolilor.

2 Oameni evlavioși l-au îngropat pe Ștefan și
l-au plâns mult.
3 Dar Saul a devastat Adunarea, a intrat în
fiecare casă și a târât în închisoare atât bărbați
cât și femei.
4 De aceea, cei care erau împrăștiați
prin împrejurimi mergeau de colo-colo,
propovăduind cuvântul.
5 Filip s-a coborât în cetatea Samaria și le-a
vestit pe Hristos.
6 Mulțimile ascultau cu un singur glas cele
spuse de Filip, când auzeau și vedeau semnele
pe care le făcea.
7 Căci duhuri necurate ieșeau din mulți dintre
cei care le aveau. Ieșeau, strigând cu glas
tare. Mulți dintre cei care fuseseră paralizați și
șchiopi au fost vindecați.
8 A fost o mare bucurie în cetatea aceea.
9 Dar era un om, pe nume Simon, care făcea
vrăjitorii în cetate și care uimea pe locuitorii
Samariei, dându-se drept un mare om.
10 Toți ascultau, de la cel mai mic până la cel
mai mare, și ziceau: “Acesta este o mare putere
a lui Dumnezeu.”
11 Îl ascultau pentru că de mult timp îi uimise
cu vrăjitoriile sale.
12 Dar, când au crezut că Filip propovăduia
vestea bună despre Împărăția lui Dumnezeu și
despre numele lui Isus Hristos, s-au botezat, atât
bărbații, cât și femeile.
13 Și Simon însuși a crezut. Fiind botezat,
a continuat să meargă cu Filip. Văzând că se
întâmplă semne și minuni mari, a rămas uimit.

14 Apostolii care erau la Ierusalim, auzind că
Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au
trimis la ei pe Petru și pe Ioan,
15 care, după ce s-au coborât, s-au rugat pentru
ei, ca să primească Duhul Sfânt,
16 pentru că încă nu se pogorâse peste niciunul
dintre ei. Ei fuseseră doar botezați în numele lui
Isus Cristos.
17 Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit
Duhul Sfânt.
18 Simon, văzând că Duhul Sfânt se dădea prin
punerea mâinilor apostolilor, le-a oferit bani,
19 zicând: "Dați-mi și mie această putere, ca
oricine îmi voi pune mâinile să primească Duhul
Sfânt".
20 Dar Petru i-a spus: "Să piară argintul tău
împreună cu tine, pentru că ai crezut că poți
obține darul lui Dumnezeu cu bani!
21 Tu nu ai nici parte, nici sorți de izbândă
în această chestiune, pentru că inima ta nu este
dreaptă înaintea lui Dumnezeu.
22 Pocăiește-te, așadar, de aceasta, de răutatea
ta, și întreabă-l pe Dumnezeu dacă nu cumva
gândul inimii tale poate să-ți fie iertat.
23 Căci văd că ești în otrava amărăciunii și în
robia nelegiuirii."
24 Simon a răspuns: "Roagă-te pentru mine
Domnului, ca să nu mi se întâmple nimic din cele
ce ai spus."
25 După ce au mărturisit și au rostit cuvântul
Domnului, s-au întors la Ierusalim și au
propovăduit vestea cea bună în multe sate ale
samaritenilor.

26 Atunci un înger al Domnului a vorbit lui
Filip și i-a zis: "Scoală-te și mergi spre sud, pe
drumul care coboară de la Ierusalim la Gaza.
Acesta este un deșert".

27 S-a sculat și s-a dus; și iată că era un
bărbat din Etiopia, un eunuc cu mare putere sub
Candace, regina etiopienilor, care era stăpână pe
toată comoara ei, și care venise la Ierusalim să
se închine.
28 El se întorcea, ședea în carul său și citea
proorocul Isaia.

29 Duhul Sfânt a zis lui Filip: "Apropie-te și ia-
te de carul acesta."

30 Filip a alergat la el, l-a auzit citind pe Isaia
proorocul și i-a zis: "Înțelegi tu ce citești?"

31 El a zis: "Cum aș putea, dacă nu-mi explică
cineva?" L-a rugat pe Filip să urce și să stea cu
el.
32 Și pasajul din Scriptură pe care îl citea el era
acesta,

"A fost dus ca o oaie la abator.
Ca un miel în fața celui ce-l tunde tace,
ca să nu deschidă gura.

33 În umilirea Lui, a fost luată judecata Lui.
Cine va declara generația Lui?
Căci viața lui este luată de pe pământ."

34 Eunucul a răspuns lui Filip: "Despre cine
vorbește proorocul acesta? Despre el însuși sau
despre altcineva?"

35 Filip a deschis gura și, pornind de la Scrip-
tura aceasta, i-a propovăduit despre Isus.

36 Pe când mergeau pe drum, au ajuns la o
apă; și eunucul a zis: "Iată, aici este apă. Ce
mă împiedică să fiu botezat?"
37 *
38 Și a poruncit să se oprească carul și s-au
coborât amândoi în apă, atât Filip cât și eunucul,
și l-a botezat.
39 După ce au ieșit din apă, Duhul Domnului a
răpit pe Filip, și eunucul nu l-a mai văzut, căci a
plecat bucuros.
40 Dar Filip a fost găsit la Azotus. Trecând pe
acolo, a propovăduit Vestea cea Bună în toate
orașele, până când a ajuns la Cezareea.

9

1 Dar Saul, care continua să arunce amenințări
și să ucidă pe ucenicii Domnului, s-a dus la
marele preot
2 și a cerut de la el scrisori către sinagogile din
Damasc, ca, dacă va găsi pe vreunul din cei de
pe Cale, fie bărbați, fie femei, să îl aducă legat la
Ierusalim.
3 În timp ce călătorea, s-a apropiat de Damasc
și, deodată, o lumină din cer a strălucit în jurul
lui.
4 A căzut la pământ și a auzit un glas care îi
spunea: "Saul, Saul, de ce mă prigonești?".
5 El a zis: "Cine ești Tu, Doamne?"
Domnul a spus: "Eu sunt Isus, pe care voi Îl
prigoniți.

---

* **8:37** TR adaugă Filip a spus: „Dacă crezi din toată inima, poți."
El a răspuns: „Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu".

6 Dar, sculându-te, intră în cetate și atunci ți se
va spune ce trebuie să faci.”
7 Oamenii care călătoreau cu el au rămas
muți, auzind zgomotul, dar nu vedeau pe ni-
meni.
8 Saul s-a ridicat de la pământ și, când și-a
deschis ochii, n-a văzut pe nimeni. L-au luat de
mână și l-au dus în Damasc.
9 A stat fără vedere timp de trei zile și nu a
mâncat și nu a băut.
10 Și era în Damasc un ucenic, numit Anania.
Domnul i-a spus într-o viziune: “Anania!”
El a spus: “Iată, sunt eu, Doamne”.
11 Domnul i-a zis: “Scoală-te și du-te pe strada
care se cheamă Drept și caută în casa lui Iuda pe
unul numit Saul, un om din Tars. Căci iată că el
se roagă
12 și a văzut în viziune pe un om numit Anania
intrând și punându-și mâinile peste el, ca să-și
recapete vederea.”
13 Și Anania a răspuns: “Doamne, am auzit
de la mulți despre omul acesta, cât rău a făcut
sfinților Tăi din Ierusalim.
14 Aici are putere de la preoții cei mai de seamă
să lege pe toți cei ce cheamă Numele Tău.”
15 Dar Domnul i-a zis: “Du-te, căci el este
vasul Meu ales ca să poarte numele Meu înaintea
neamurilor, a împărăților și a copiilor lui Israel.
16 Căci îi voi arăta câte va trebui să sufere
pentru Numele Meu.”
17 Anania a plecat și a intrat în casă. Și,
punându-și mâinile peste el, i-a zis: “Frate Saul,
Domnul, care ți s-a arătat pe drumul pe care ai

venit, m-a trimis ca să-ți recapeți vederea și să fii
umplut de Duhul Sfânt.”
18 Imediat, ceva ca niște solzi au căzut de pe
ochii lui și și-a recăpătat vederea. S-a sculat și a
fost botezat.
19 A luat mâncare și s-a întărit.

Saul a stat câteva zile cu ucenicii care se aflau
la Damasc.
20 Îndată, în sinagogi, a propovăduit pe Hris-
tos, că El este Fiul lui Dumnezeu.
21 Toți cei care îl auzeau erau uimiți și ziceau:
“Nu cumva acesta este cel care, la Ierusalim,
a făcut ravagii printre cei care invocau acest
nume? Și venise aici cu intenția de a-i aduce
legați în fața preoților de seamă!”.

22 Dar Saul, care se întărea și mai mult, a
zăpăcit pe iudeii care locuiau în Damasc și a
dovedit că acesta este Hristosul.
23 După ce s-au împlinit multe zile, iudeii au
uneltit împreună ca să-l ucidă,
24 dar complotul lor a fost cunoscut de Saul. Ei
pândeau porțile zi și noapte ca să-l ucidă,
25 dar discipolii lui l-au luat noaptea și l-au
coborât prin zid, coborându-l într-un coș.

26 După ce a ajuns la Ierusalim, Saul a încercat
să se alăture ucenicilor, dar toți se temeau de el,
nevenindu-le să creadă că este ucenic.
27 Dar Barnaba l-a luat și l-a dus la apostoli și
le-a povestit cum Îl văzuse pe Domnul pe drum,
cum îi vorbise și cum la Damasc predicase cu
îndrăzneală în numele lui Isus.
28 A intrat cu ei în Ierusalim,

29 și propovăduia cu îndrăzneală în Numele
Domnului Isus. El vorbea și se certa cu elenii,
*dar aceștia căutau să-l ucidă.
30 Când au aflat frații, l-au coborât în Cezareea
și l-au trimis la Tars.
31 Și adunările din toată Iudeea, din Galileea
și din Samaria au avut pace și s-au întărit. Ele
s-au înmulțit, umblând în frica Domnului și în
mângâierea Duhului Sfânt.
32 Petru a străbătut toate părțile acelea, și s-a
pogorât și la sfinții care locuiau în Lida.
33 Acolo a găsit un om numit Enea, care era
țintuit la pat de opt ani, pentru că era paralizat.
34 Petru i-a zis: "Enea, Isus Hristos te vindecă.
Ridică-te și fă-ți patul!" Imediat, el s-a sculat.
35 Toți cei care locuiau la Lida și în Saron l-au
văzut și s-au întors la Domnul.
36 În Iope era la Iope o ucenică cu numele
Tabita, care în traducere înseamnă Dorcas.†
Această femeie era plină de fapte bune și de acte
de milostenie pe care le făcea.
37 În zilele acelea, ea s-a îmbolnăvit și a murit.
După ce au spălat-o, au așezat-o într-o cameră
de sus.
38 Cum Lida era aproape de Iope, ucenicii,
auzind că Petru era acolo, au trimis doi bărbați‡
la el, rugându-l să nu întârzie să vină la ei.
39 Petru s-a ridicat și a plecat cu ei. După ce a
venit, l-au dus în camera de sus. Toate văduvele

---

* **9:29** Eleniștii erau evrei care foloseau limba și cultura greacă.
† **9:36** "Dorcas" în greacă înseamnă "gazelă". ‡ **9:38** Citire din NU, TR; MT omite "doi bărbați"

stăteau lângă el, plângând și arătând tunicile și celelalte haine pe care Dorcas le făcuse cât timp fusese cu ele.
40 Petru le-a trimis pe toate afară, a îngenuncheat și s-a rugat. Întorcându-se spre trup, a zis: “Tabita, ridică-te!”. Ea a deschis ochii și, când l-a văzut pe Petru, s-a așezat în picioare.
41 El i-a dat mâna și a ridicat-o în picioare. Chemând sfinții și văduvele, a prezentat-o în viață.
42 Acest lucru s-a aflat în toată Ioppa și mulți au crezut în Domnul.
43 A stat multe zile în Iope la un tăbăcar cu numele Simon.

10

1 În Cezareea era un om, Corneliu, centurion în ceea ce se numea regimentul italian,
2 un om evlavios și temător de Dumnezeu în toată casa lui, care dădea cu generozitate poporului daruri pentru cei nevoiași și se ruga mereu lui Dumnezeu.
3 Pe la ora nouă a zilei, *a văzut clar într-o viziune un înger al lui Dumnezeu care a venit la el și i-a spus: “Corneliu!”.
4 El, care, fixându-și ochii asupra Lui și înfricoșându-se, a zis: “Ce este, Doamne?”

El i-a spus: “Rugăciunile tale și darurile tale pentru cei nevoiași s-au înălțat ca o amintire înaintea lui Dumnezeu.

---

* **10:3** 3:00 p.m.

5 Trimite acum oameni la Iope și adu-l pe
Simon, care se mai numește și Petru.
6 El locuiește la un tăbăcar pe nume Simon, a
cărui casă se află pe malul mării. †
7 După ce a plecat îngerul care-i vorbise,
Corneliu a chemat doi dintre slujitorii săi de casă
și un ostaș credincios dintre cei care-l îngrijeau
în permanență.
8 După ce le-a explicat totul, i-a trimis la Iope.
9 A doua zi, când au pornit în călătorie și s-au
apropiat de cetate, Petru s-a suit pe acoperișul
casei să se roage, pe la amiază.
10 I s-a făcut foame și a vrut să mănânce, dar,
în timp ce ei se pregăteau, a căzut în transă.
11 A văzut cerul deschis și un anumit recipient
care se cobora la el, ca un cearșaf mare lăsat de
patru colțuri pe pământ,
12 în care se aflau tot felul de animale cu
patru picioare de pe pământ, animale sălbatice,
reptile și păsări ale cerului.
13 Un glas a venit la el: “Scoală-te, Petru, ucide
și mănâncă!”
14 Dar Petru a zis: “Nu, Doamne, căci eu n-am
mâncat niciodată nimic din ce este de rând sau
necurat.”
15 Și a doua oară, un glas a venit din nou la
el: “Ceea ce a curățat Dumnezeu, să nu numești
necurat.”
16 A făcut aceasta de trei ori și îndată lucrul
acesta a fost primit în cer.
17 Și pe când Petru era foarte nedumerit
în sinea lui cu privire la semnificația viziunii

† **10:6** TR adaugă: “Acesta vă va spune ce trebuie să faceți”.

pe care o avusese, iată că oamenii trimiși de
Corneliu, după ce au întrebat de casa lui Simon,
au stat în fața porții
18 și au strigat și au întrebat dacă Simon, care
se mai numea și Petru, era găzduit acolo.
19 În timp ce Petru reflecta asupra viziunii,
Duhul i-a spus: "Iată, trei‡ bărbați te caută.
20 Dar ridică-te, coboară-te și mergi cu ei,
fără să te îndoiești de nimic, pentru că Eu i-am
trimis".
21 Petru s-a coborât la oamenii aceia și le-a zis:
"Iată, eu sunt cel pe care-l căutați. De ce ați
venit?"
22 Ei au zis: "Corneliu, centurionul, un om
drept și temător de Dumnezeu, bine pomenit de
tot neamul iudeilor, a fost îndemnat de un înger
sfânt să vă cheme în casa lui și să asculte ce veți
spune."
23 Așa că i-a chemat și le-a pus la dispoziție un
loc de cazare.
A doua zi, Petru s-a sculat și a ieșit cu ei; și
câțiva dintre frații din Iope l-au însoțit.
24 A doua zi, au intrat în Cezareea. Corneliu îi
aștepta, după ce-și adunase rudele și apropiații.
25 Când a intrat Petru, Corneliu l-a întâmpinat,
a căzut la picioarele lui și i s-a închinat.
26 Dar Petru l-a ridicat și i-a zis: "Ridică-te! Și
eu însumi sunt un om".
27 În timp ce vorbea cu el, a intrat și a găsit pe
mulți adunați.
28 El le-a zis: "Voi înșivă știți cum este un lucru
nelegiuit ca un iudeu să se unească sau să vină

‡ **10:19** Citirea din TR și NU. MT omite "trei"

la unul de alt neam, dar Dumnezeu mi-a arătat
că nu trebuie să numesc pe nimeni profan sau
necurat.
29 De aceea am venit și eu fără să mă plâng
când am fost chemat. De aceea întreb: "De ce
ați trimis după mine?".
30 Corneliu a zis: "Acum patru zile am postit
până la ceasul acesta; și la ceasul al nouălea, §m-
am rugat în casa mea și iată că un om îmbrăcat
în haine strălucitoare
31 a stat înaintea mea și a zis: "Corneliu,
rugăciunea ta a fost ascultată și darurile tale
pentru cei nevoiași au fost luate în seamă
înaintea lui Dumnezeu.
32 Trimite deci la Iope și cheamă-l pe Simon,
care se mai numește și Petru. El locuiește în casa
unui tăbăcar numit Simon, pe malul mării. Când
va veni, va vorbi cu voi".
33 De aceea am trimis îndată la tine și a fost
bine că ai venit. De aceea, acum suntem cu toții
prezenți aici, în fața lui Dumnezeu, ca să auzim
tot ce ți-a poruncit Dumnezeu."
34 Petru a deschis gura și a zis: "Cu adevărat,
am văzut că Dumnezeu nu face favoruri,
35 ci, în orice neam, cel ce se teme de El și face
dreptate este plăcut Lui.
36 Cuvântul pe care l-a trimis copiilor lui Israel,
propovăduind vestea bună a păcii prin Isus
Cristos — el este Domnul tuturor—
37 voi înșivă știți ce s-a întâmplat, care a fost
vestit în toată Iudeea, începând din Galileea,
după botezul pe care l-a predicat Ioan;

§ **10:30** 15:00 p.m.

38 cum Dumnezeu l-a uns cu Duh Sfânt și cu
putere pe Isus din Nazaret, care umbla făcând
bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavol,
pentru că Dumnezeu era cu el.
39 Noi suntem martori la tot ce a făcut El, atât
în țara iudeilor, cât și în Ierusalim, pe care l-au
și* ucis, spânzurându-l pe un lemn.
40 Dumnezeu l-a înviat a treia zi și l-a dat să se
arate,
41 nu întregului popor, ci martorilor care au
fost aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care
am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din
morți.
42 Ne-a poruncit să propovăduim poporului și
să mărturisim că Acesta este Cel desemnat de
Dumnezeu ca Judecător al celor vii și al celor
morți.
43 Toți profeții mărturisesc despre el că, prin
numele lui, oricine crede în el va primi iertarea
păcatelor.”
44 Pe când Petru rostea încă aceste cuvinte,
Duhul Sfânt a căzut peste toți cei ce auzeau
cuvântul.
45 Cei din circumcizie care au crezut erau
uimiți, toți cei care veniseră cu Petru, pentru
că darul Duhului Sfânt se revărsase și peste
neamuri.
46 Căci îi auzeau vorbind în alte limbi și
lăudând pe Dumnezeu.
Atunci Petru a răspuns:
47 “Poate cineva să interzică acestor oameni să
fie botezați cu apă? Ei au primit Duhul Sfânt la
fel ca și noi”.

---

* **10:39** TR omite “de asemenea”

48 Și le-a poruncit să fie botezați în numele lui
Isus Hristos. Apoi l-au rugat să rămână câteva
zile.

11

1 Apostolii și frații care erau în Iudeea au
auzit că și neamurile au primit cuvântul lui
Dumnezeu.
2 După ce Petru s-a suit la Ierusalim, cei care
erau din circumcizie s-au certat cu el,
3 spunând: "Ai intrat la oameni netăiați
împrejur și ai mâncat cu ei!".

4 Dar Petru a început și le-a explicat în ordine,
zicând:
5 "Eram în cetatea Iope, rugându-mă, și am
avut o vedenie: un vas care se cobora ca un
cearșaf mare, care se lăsa din cer prin patru
colțuri. A ajuns până la mine.
6 După ce m-am uitat cu atenție la el, m-am
gândit și am văzut animalele cu patru picioare
de pe pământ, animalele sălbatice, târâtoarele
și păsările cerului.
7 Am auzit de asemenea un glas care îmi
spunea: "Scoală-te, Petru, ucide și mănâncă!"
8 Dar eu am zis: "Nu așa, Doamne, căci în
gura mea nu a intrat niciodată nimic nesfânt sau
necurat.
9 Dar un glas mi-a răspuns a doua oară din cer:
"Ceea ce Dumnezeu a curățat, tu să nu numești
necurat".
10 Aceasta s-a făcut de trei ori și toți au fost
trași din nou în cer.

11 Iată că imediat au stat în fața casei în care
mă aflam trei bărbați, trimiși de la Cezareea la
mine.
12 Duhul mi-a spus să merg cu ei fără să fac
deosebire. M-au însoțit și acești șase frați și am
intrat în casa acelui om.
13 El ne-a povestit cum îl văzuse pe înger stând
în casa lui și spunându-i: “Trimite la Iope și adu-
l pe Simon, care se numește Petru,
14 care îți va spune cuvintele prin care vei fi
mântuit, tu și toată casa ta.
15 Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a
căzut peste ei, ca și peste noi la început.
16 Mi-am adus aminte de cuvântul Domnului,
cum a spus: 'Ioan a botezat într-adevăr în apă,
dar voi veți fi botezați în Duhul Sfânt'.
17 Dacă deci Dumnezeu le-a dat același dar
ca și nouă, când am crezut în Domnul Isus
Hristos, cine eram eu, ca să mă împotrivesc lui
Dumnezeu?”
18 Când au auzit acestea, au tăcut și au slăvit
pe Dumnezeu, zicând: “Dumnezeu a dat și
neamurilor pocăința pentru viață!”
19 De aceea, cei ce se împrăștiaseră din pricina
asupririi lui Ștefan au călătorit până în Fenicia,
în Cipru și în Antiohia, și nu au vorbit nimănui
decât numai iudeilor.
20 Dar au fost unii dintre ei, bărbați din Cipru și
din Cirene, care, după ce au ajuns în Antiohia, au
vorbit elinilor, *propovăduind pe Domnul Isus.

---

* **11:20** Un elenist este o persoană care păstrează obiceiurile și cultura greacă.

21 Mâna Domnului a fost cu ei și un mare
număr a crezut și s-a întors la Domnul.
22 Vestea despre ei a ajuns la urechile adunării
care era la Ierusalim. Ei l-au trimis pe Barnaba
să meargă până la Antiohia,
23 care, după ce a ajuns și a văzut harul lui
Dumnezeu, s-a bucurat. El i-a îndemnat pe toți,
ca, cu hotărâre de inimă, să rămână aproape de
Domnul.
24 Căci era un om bun, plin de Duhul Sfânt
și de credință, și mulți oameni s-au adăugat la
Domnul.
25 Barnaba a plecat la Tars, ca să caute pe Saul.
26 După ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Timp
de un an întreg au fost adunați împreună cu
adunarea și au învățat mult popor. Discipolii
au fost numiți pentru prima dată creștini în
Antiohia.
27 În zilele acestea, au coborât prooroci din
Ierusalim în Antiohia.
28 Unul dintre ei, pe nume Agabus, s-a ridicat
în picioare și a arătat prin Duhul Sfânt că va
fi o mare foamete în toată lumea, ceea ce s-a
întâmplat și în zilele lui Claudius.
29 Cum vreunul dintre discipoli avea belșug,
fiecare a hotărât să trimită ajutoare fraților care
locuiau în Iudeea;
30 ceea ce au și făcut, trimițându-le bătrânilor
prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

12

1 În vremea aceea, regele Irod și-a întins
mâinile ca să asuprească pe unii din adunare.

2 Și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.
3 Când a văzut că aceasta a fost pe placul
iudeilor, s-a apucat să prindă și pe Petru. Acest
lucru se întâmpla în zilele azimilor.
4 După ce l-a arestat, l-a băgat în închisoare
și l-a predat la patru escadroane de câte patru
soldați fiecare, ca să-l păzească, cu intenția de
a-l scoate în fața poporului după Paști.
5 Petru era deci ținut în închisoare, dar
adunarea se ruga neîncetat lui Dumnezeu pen-
tru el.
6 În noaptea în care Irod era pe cale să-l
scoată afară, Petru dormea între doi soldați,
legat cu două lanțuri. Gărzile din fața ușii
păzeau închisoarea.
7 Și iată că un înger al Domnului stătea lângă
el, și o lumină strălucea în chilie. L-a lovit
pe Petru peste o parte și l-a trezit, spunându-i:
“Ridică-te repede!”. Lanțurile i-au căzut de pe
mâini.
8 Îngerul i-a spus: “Îmbracă-te și pune-ți
sandalele”. Așa a făcut el. El i-a spus: “Pune-
ți mantia și urmează-mă”.
9 Și el a ieșit și l-a urmat. El nu știa că ceea
ce făcea îngerul era real, ci credea că a văzut o
viziune.
10 După ce au trecut de prima și de a doua
gardă, au ajuns la poarta de fier care duce în
cetate, care li s-a deschis singură. Au ieșit și
au coborât pe o stradă, și imediat îngerul s-a
îndepărtat de el.
11 După ce și-a revenit, Petru a zis: “Acum știu
cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său și

m-a izbăvit din mâna lui Irod și de tot ce aștepta
poporul iudeu.”
12 Gândindu-se la aceasta, a venit la casa
Mariei, mama lui Ioan, zis Marcu, unde erau
mulți adunați și se rugau.
13 Când Petru a bătut la ușa porții, o slujnică
pe nume Rodica a venit să răspundă.
14 Când a recunoscut vocea lui Petru, nu a
deschis poarta de bucurie, ci a alergat înăuntru
și a anunțat că Petru stătea în fața porții.
15 Ei i-au zis: “Ești nebună!” Dar ea insista că
așa este. Ei au spus: “Este îngerul lui.”
16 Dar Petru a continuat să bată la ușă. După
ce au deschis, l-au văzut și au rămas uimiți.
17 Dar el, făcându-le semn cu mâna să tacă, le-
a povestit cum l-a scos Domnul din închisoare.
Și a zis: “Spuneți aceste lucruri lui Iacov și
fraților”. Apoi a plecat și s-a dus în alt loc.
18 Și cum s-a făcut ziuă, nu mică era agitația
printre ostași despre ce se întâmplase cu Petru.
19 După ce Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a
cercetat gărzile, apoi a poruncit să fie omorât.
S-a coborât din Iudeea în Cezareea și a rămas
acolo.
20 Irod era foarte mânios pe poporul din Tir
și din Sidon. Aceștia au venit de comun acord
la el și, făcându-l prieten pe Blastus, ajutorul
personal al regelui, i-au cerut pace, pentru că
țara lor depindea de țara regelui pentru hrană.
21 În ziua stabilită, Irod s-a îmbrăcat în haine
regale, s-a așezat pe tron și le-a ținut un discurs.
22 Poporul a strigat: “Vocea unui zeu, și nu a
unui om!”

23 Imediat, un înger al Domnului l-a lovit,
pentru că nu i-a dat slavă lui Dumnezeu. Apoi
a fost mâncat de viermi și a murit.
24 Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se
înmulțea.
25 Barnaba și Saul s-au întors la *Ierusalim,
după ce și-au împlinit slujba, luând cu ei și pe
Ioan, numit Marcu.

13

1 În adunarea care era în Antiohia erau niște
prooroci și învățători: Barnaba, Simeon, care se
numea Niger, Lucius din Cirene, Manaen, fratele
adoptiv al tetrarhului Irod, și Saul.
2 În timp ce slujeau Domnului și posteau,
Duhul Sfânt a zis: "Separă-i pe Barnaba și pe
Saul pentru mine, pentru lucrarea la care i-am
chemat".
3 Apoi, după ce au postit și s-au rugat și și-au
pus mâinile peste ei, i-au trimis.
4 Astfel, fiind trimiși de Duhul Sfânt, s-au
coborât la Seleucia. De acolo au navigat spre
Cipru.
5 Când au ajuns la Salamina, au vestit cuvântul
lui Dumnezeu în sinagogile evreiești. L-au avut
și pe Ioan ca însoțitor.
6 După ce au străbătut insula până la Pafos, au
găsit un vrăjitor, un fals profet, un iudeu care se
numea Bar Isus,
7 care se afla cu proconsulul Sergius Paulus, un
om înțelegător. Acesta i-a chemat pe Barnaba

* **12:25** TR citește "de la" în loc de "la"

și pe Saul și a căutat să audă cuvântul lui Dumnezeu.
8 Dar vrăjitorul Elymas (căci așa se numește
el după interpretare) s-a împotrivit lor, căutând
să-l întoarcă pe proconsul de la credință.
9 Dar Saul, care se mai numește și Pavel, plin
de Duhul Sfânt, și-a fixat ochii asupra lui
10 și a zis: "Fiu al diavolului, plin de toată
înșelăciunea și de toată viclenia, vrăjmaș al
oricărei dreptăți, nu vei înceta să pervertești
căile drepte ale Domnului?
11 Acum, iată, mâna Domnului este asupra ta și
vei fi orb, fără să vezi soarele pentru o vreme!"

Imediat, o ceață și întunericul au căzut peste
el. A umblat de colo-colo căutând pe cineva care
să-l ducă de mână.
12 Atunci proconsulul, când a văzut ce se
întâmplase, a crezut, fiind uimit de învățătura
Domnului.

13 Pavel și ceata lui au pornit din Pafos și au
ajuns la Perga, în Pamfilia. Ioan s-a despărțit de
ei și s-a întors la Ierusalim.
14 Dar ei, trecând de la Perga, au ajuns la
Antiohia Pisidiei. Au intrat în sinagogă în ziua
de Sabat și au șezut jos.
15 După citirea Legii și a profeților, con-
ducătorii sinagogii au trimis la ei, spunându-le:
"Fraților, dacă aveți vreun cuvânt de îndemn
pentru popor, vorbiți."

16 Pavel s-a ridicat în picioare și, făcând semn
cu mâna, a zis: "Bărbați israeliți și voi, cei ce vă
temeți de Dumnezeu, ascultați.

17 Dumnezeul acestui popor i-a *ales pe
părinții noștri și a înălțat poporul când a rămas
ca străin în țara Egiptului și, cu brațul ridicat, l-a
scos din ea.
18 Pe o perioadă de aproximativ patruzeci de
ani i-a suportat în pustiu.
19 După ce a distrus șapte națiuni în țara
Canaanului, le-a dat țara lor ca moștenire timp
de aproximativ patru sute cincizeci de ani.
20 După aceste lucruri, le-a dat judecători până
la profetul Samuel.
21 După aceea au cerut un rege, și Dumnezeu
le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, un bărbat din tribul
lui Beniamin, timp de patruzeci de ani.
22 După ce l-a înlăturat, l-a ridicat ca rege al
lor pe David, căruia i-a și mărturisit: "Am găsit
pe David, fiul lui Isai, un om după inima mea,
care va face toată voia mea.
23 Din urmașul acestui om, Dumnezeu a adus
mântuirea† lui Israel, conform promisiunii sale,
24 înainte de venirea sa, când Ioan a predicat
pentru prima dată lui Israel botezul pocăinței. ‡
25 Pe când Ioan își împlinea cursul, a zis: "Ce
credeți că sunt eu? Eu nu sunt el. Dar iată că
vine după mine unul, ale cărui sandale nu sunt
vrednic să le dezleg'.
26 "Fraților, copii din neamul lui Avraam, și cei
din voi care vă temeți de Dumnezeu, cuvântul
acestei mântuiri a fost trimis la voi.

---

* **13:17** TR, NU adaugă "Israel" † **13:23** TR, NU citiți "un Mântuitor, Isus" în loc de "mântuire" ‡ **13:24** TR, NU citiți "la tot poporul lui Israel" în loc de "la Israel"

27 Căci cei care locuiesc în Ierusalim și con-
ducătorii lor, pentru că nu l-au cunoscut, nici
glasurile profeților care se citesc în fiecare Sabat,
le-au împlinit condamnându-l.
28 Deși nu au găsit nici un motiv de moarte,
i-au cerut totuși lui Pilat să-L omoare.
29 După ce au împlinit tot ce era scris despre
el, l-au dat jos de pe lemn și l-au pus într-un
mormânt.
30 Dar Dumnezeu l-a înviat din morți,
31 și a fost văzut timp de multe zile de cei care
au urcat cu el din Galileea la Ierusalim, care sunt
martorii lui în fața poporului.
32 Noi vă aducem vestea cea bună a promisiu-
nii făcute părinților,
33 că Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii
lor, prin faptul că l-a înviat pe Isus. După cum
este scris și în al doilea psalm,

“Tu ești Fiul meu.
Astăzi am devenit tatăl tău”. ✡

34 “Despre faptul că l-a înviat din morți, ca să
nu se mai întoarcă la stricăciune, așa a vorbit:
'Vă voi da binecuvântările sfinte și sigure ale lui
David'. ✡
35 De aceea spune și într-un alt psalm: “Nu vei
îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea”. ✡
36 Căci David, după ce a slujit în neamul său
sfatul lui Dumnezeu, a adormit, a fost culcat cu
părinții săi și a văzut putrezirea.
37 Dar cel pe care l-a înviat Dumnezeu nu a
văzut putrezirea.

✡ **13:33** Psalmul 2:7 ✡ **13:34** Isaia 55:3 ✡ **13:35** Psalmul 16:10

38 Să știți, deci, fraților, că prin acest om vi se
vestește iertarea păcatelor;
39 și prin el oricine crede este îndreptățit de
toate lucrurile de care nu ați putut fi îndreptățiți
prin Legea lui Moise.
40 Feriți-vă, deci, ca să nu vină peste voi ceea
ce s-a spus în profeți:
41 "Iată, batjocoritorilor!
Minunează-te și pieri,
Căci Eu fac o lucrare în zilele voastre,
o lucrare pe care nu o veți crede în nici un
fel, dacă cineva v-o declară."" §
42 Iudeii au ieșit din sinagogă, și neamurile au
cerut să li se vestească aceste cuvinte în Sabatul
următor.
43 După ce s-a despărțit sinagoga, mulți dintre
iudei și dintre prozeliții evlavioși au urmat
pe Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le, îi
îndemnau să continue în harul lui Dumnezeu.
44 În sâmbăta următoare, aproape toată
cetatea s-a adunat să asculte cuvântul lui Dum-
nezeu.
45 Dar iudeii, văzând mulțimea, s-au umplut
de gelozie, au contrazis cele spuse de Pavel și au
hulit.
46 Pavel și Barnaba au luat cuvântul cu
îndrăzneală și au zis: "Trebuia să vă fie vestit
mai întâi cuvântul lui Dumnezeu. Întrucât,
într-adevăr, îl respingeți de la voi înșivă și vă
judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne
întoarcem la neamuri.
47 Căci așa ne-a poruncit Domnul, zicând:,
"Te-am pus ca lumină pentru neamuri,

§ **13:41** Habacuc 1:5

ca să aduci mântuirea până la marginile
pământului.” *
48 Neamurile, auzind acestea, s-au bucurat și
au slăvit cuvântul lui Dumnezeu. Toți cei care
erau rânduiți pentru viața veșnică au crezut.
49 Cuvântul Domnului s-a răspândit în toată
regiunea.
50 Dar iudeii au stârnit pe femeile evlavioase
și de seamă și pe căpeteniile cetății și au stârnit
o persecuție împotriva lui Pavel și a lui Barnaba
și i-au aruncat afară din hotarele lor.
51 Dar ei și-au scuturat praful de pe picioare
împotriva lor și au venit la Iconia.
52 Ucenicii au fost plini de bucurie și de Duhul
Sfânt.

14

1 În Iconiu, au intrat împreună în sinagoga
iudeilor și au vorbit astfel încât o mare mulțime
de iudei și de greci au crezut.
2 Dar iudeii necredincioși* au stârnit și au
învrăjbit sufletele neamurilor împotriva fraților.
3 De aceea au rămas acolo multă vreme,
vorbind cu îndrăzneală în Domnul, care
dădea mărturie despre cuvântul harului său,
îngăduind să se facă semne și minuni prin
mâinile lor.
4 Dar mulțimea din cetate era împărțită. O
parte era de partea iudeilor și o parte de partea
apostolilor.

---

* **13:47** Isaia 49:6 * **14:2** sau, neascultător

5 Când o parte dintre neamuri și iudei,
împreună cu conducătorii lor, au încercat cu
violență să-i maltrateze și să-i ucidă cu pietre,
6 ei au luat cunoștință de aceasta și au fugit
în orașele Licaonia, Listra, Derbe și în regiunea
înconjurătoare.
7 Acolo au propovăduit Vestea cea Bună.

8 La Listra ședea un om neputincios la pi-
cioare, olog din pântecele mamei sale, care nu
umblase niciodată.
9 El asculta vorbind pe Pavel, care, fixând ochii
asupra lui și văzând că are credința de a fi
vindecat,
10 a zis cu glas tare: "Ridică-te în picioare!" El
a sărit în picioare și a mers.
11 Când mulțimea a văzut ce făcuse Pavel, a
ridicat glasul și a zis în limba Licaoniei: "Zeii s-
au coborât la noi în chip de oameni!"
12 Ei îl numeau pe Barnaba "Jupiter", iar pe
Pavel "Mercur", pentru că el era cel care vorbea
cel mai mult.
13 Preotul lui Jupiter, al cărui templu se afla în
fața cetății lor, a adus boi și ghirlande la porți
și ar fi vrut să facă un sacrificiu împreună cu
mulțimea.

14 Apostolii Barnaba și Pavel, auzind, și-au rupt
hainele și au sărit în mulțime, strigând:
15 "Bărbaților, pentru ce faceți aceste lucruri?
Și noi suntem oameni de aceeași natură ca și voi
și vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți
de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeul cel viu,
care a făcut cerul, pământul, marea și tot ce este
în ele;

16 care, în generațiile trecute, a lăsat toate
neamurile să umble pe căile lor.
17 Și totuși nu s-a lăsat fără mărturie, căci a
făcut binele și v-a† dat ploi din cer și anotimpuri
roditoare, umplându-ne inimile de hrană și de
bucurie.”
18 Și chiar dacă spuneau aceste lucruri, cu greu
au împiedicat mulțimile să le aducă jertfe.
19 Dar au venit acolo niște iudei din Antiohia
și din Iconiu și, după ce au convins mulțimile,
l-au ucis cu pietre pe Pavel și l-au târât afară din
cetate, crezând că este mort.
20 Dar, pe când stăteau ucenicii în jurul Lui, S-
a sculat și a intrat în cetate. A doua zi, a ieșit cu
Barnaba la Derbe.
21 După ce au propovăduit vestea cea bună
în cetatea aceea și au făcut mulți ucenici, s-au
întors la Listra, la Iconiu și la Antiohia,
22 și au întărit sufletele ucenicilor,
îndemnându-i să rămână în credință și să le
spună că prin multe necazuri trebuie să intrăm
în Împărăția lui Dumnezeu.
23 După ce au numit pentru ei prezbiteri
în fiecare adunare și s-au rugat cu post, i-au
încredințat Domnului în care crezuseră.
24 Au trecut prin Pisidia și au ajuns în Pamfilia.
25 După ce au rostit cuvântul în Perga, s-au
coborât în Attalia.
26 De acolo au navigat spre Antiohia, de unde
fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu pen-
tru lucrarea pe care o îndepliniseră.

---

† **14:17** TR citește “noi” în loc de “voi”

27 După ce au ajuns și au adunat adunarea,
au relatat toate lucrurile pe care Dumnezeu le
făcuse cu ei și faptul că deschisese o ușă a
credinței pentru națiuni.
28 Au rămas acolo cu discipolii pentru o lungă
perioadă de timp.

15

1 Niște oameni coborâți din Iudeea au învățat
pe frați "Dacă nu vă tăiați împrejur după obi-
ceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți."
2 De aceea, după ce Pavel și Barnaba au avut
cu ei nu puține neînțelegeri și discuții, au
însărcinat pe Pavel, pe Barnaba și pe alții dintre
ei să se suie la Ierusalim la apostoli și la bătrâni
în legătură cu această chestiune.
3 Ei, fiind trimiși pe drum de adunare, au trecut
prin Fenicia și Samaria, vestind convertirea
neamurilor. Ei au provocat o mare bucurie
tuturor fraților.
4 După ce au ajuns la Ierusalim, au fost primiți
de Adunare, de apostoli și de bătrâni și au relatat
tot ce făcuse Dumnezeu cu ei.
5 Dar unii din secta fariseilor credincioși s-au
sculat și au zis: "Trebuie să-i tăiem împrejur și
să le poruncim să păzească Legea lui Moise."
6 Și apostolii și bătrânii s-au adunat ca să vadă
despre aceasta.
7 După ce s-a discutat mult, Petru s-a ridicat și
le-a zis: "Fraților, știți că, cu mult timp în urmă,
Dumnezeu a făcut o alegere între voi, pentru
ca, prin gura mea, neamurile să audă cuvântul
Bunei Vestiri și să creadă.

8 Dumnezeu, care cunoaște inima, a mărturisit
despre ei, dându-le Duhul Sfânt, așa cum ne-a
făcut și nouă.
9 El nu a făcut nicio deosebire între noi și ei,
curățându-le inimile prin credință.
10 Așadar, acum, de ce îl ispitiți pe Dumnezeu,
ca să puneți pe gâtul discipolilor un jug pe care
nici părinții noștri și nici noi nu am putut să-l
purtăm?
11 Noi, însă,* credem că suntem mântuiți prin
harul Domnului Isus, ca și ei."
12 Toată mulțimea tăcea și asculta pe Barnaba
și pe Pavel, care vorbeau despre semnele și
minunile pe care le făcuse Dumnezeu printre
neamuri prin ei.
13 După ce au tăcut, Iacov a răspuns: "Fraților,
ascultați-mă.
14 Simeon a relatat cum Dumnezeu a vizitat
mai întâi națiunile pentru a lua din ele un popor
pentru numele său.
15 Acest lucru este în acord cu cuvintele pro-
feților. După cum este scris,
16 "După acestea mă voi întoarce.
Voi zidi din nou cortul lui David, care a căzut.
Voi construi din nou ruinele sale.
Îl voi ridica
17 pentru ca ceilalți oameni să caute pe Domnul:
toate neamurile care sunt chemate după numele
Meu,
zice Domnul, care face toate aceste lucruri. †
18 "Toate lucrările lui Dumnezeu sunt cunos-
cute de El din veșnicie.

---

* **15:11** TR adaugă "Hristos" † **15:17** Amos 9:11-12

19 De aceea, judecata mea este să nu-i tulburăm
pe cei din rândul neamurilor care se întorc la
Dumnezeu,
20 ci să le scriem să se abțină de la spurcarea
idolilor, de la imoralitatea sexuală, de la ceea ce
este sugrumat și de la sânge.
21 Căci Moise, din generații de demult, are în
fiecare cetate pe cei care îl propovăduiesc, fiind
citit în sinagogi în fiecare Sabat.”

22 Atunci apostolii și bătrânii, împreună cu
toată adunarea, au găsit de cuviință să aleagă
bărbați din ceata lor și să-i trimită la Antiohia
cu Pavel și Barnaba: Iuda, numit Barsaba, și Sila,
bărbați de seamă între frați.
23 Ei au scris aceste lucruri de mâna lor:

“Apostolii, bătrânii și frații, către frații care
sunt dintre neamuri în Antiohia, Siria și Cilicia:
salutări.
24 Pentru că am auzit că unii care au plecat
de la noi v-au tulburat cu vorbe, neliniștindu-
vă sufletele, spunând: “Trebuie să vă tăiați
împrejur și să țineți Legea”, cărora noi nu le-am
dat nicio poruncă;
25 ni s-a părut bine, după ce am ajuns la un
acord, să alegem niște oameni și să vi-i trimitem
împreună cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,
26 oameni care și-au riscat viața pentru numele
Domnului nostru Isus Hristos.
27 Am trimis, așadar, pe Iuda și pe Sila, care
și ei înșiși vă vor spune aceleași lucruri prin
cuvânt.
28 Fiindcă Duhul Sfânt și nouă ni s-a părut bine
să nu punem asupra voastră o povară mai mare

decât aceste lucruri necesare:
29 să vă abțineți de la lucrurile jertfite idolilor,
de la sânge, de la lucrurile sugrumate și de la
imoralitatea sexuală, de care, dacă vă veți păzi,
vă va fi bine. Adio!”
30 După ce au fost trimiși, au ajuns la Antio-
hia. După ce au adunat mulțimea, au înmânat
scrisoarea.
31 După ce au citit-o, s-au bucurat de
încurajare.
32 Iuda și Sila, fiind și ei prooroci, i-au
încurajat pe frați cu multe cuvinte și i-au întărit.
33 După ce au petrecut ceva timp acolo, frații
i-au concediat în pace de la frați la apostoli.
34 ‡
35 Dar Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia,
învățând și propovăduind cuvântul Domnului,
împreună cu mulți alții.
36 După câteva zile, Pavel a zis lui Barnaba:
“Să ne întoarcem acum și să vizităm pe frații
noștri în fiecare cetate în care am vestit cuvântul
Domnului, ca să vedem ce mai fac.”
37 Barnaba plănuia să ia cu ei și pe Ioan, căruia
i se spunea Marcu.
38 Dar lui Pavel nu i s-a părut o idee bună să
ia cu ei pe cineva care se retrăsese de la ei în
Pamfilia și care nu a mers cu ei să facă lucrarea.
39 Atunci cearta a devenit atât de aprinsă, încât
s-au despărțit unul de altul. Barnaba l-a luat pe
Marcu cu el și a plecat în Cipru,

‡ **15:34** Unele manuscrise adaugă: Dar lui Sila i s-a părut bine să rămână acolo.

40 dar Pavel l-a ales pe Sila și a plecat, fiind
încredințat de frați harului lui Dumnezeu.
41 A străbătut Siria și Cilicia, întărind
adunările.

16

1 A venit la Derbe și la Listra; și iată că era
acolo un ucenic, numit Timotei, fiul unei iudeice
credincioase, dar tatăl său era grec.
2 Frații care erau la Listra și la Iconiu au dat o
mărturie bună despre el.
3 Pavel a vrut ca el să meargă cu el; l-a luat și l-
a circumcis din cauza iudeilor care erau în acele
părți, căci toți știau că tatăl lui era grec.
4 Pe când mergeau prin cetăți, le transmiteau
decretele pe care trebuiau să le respecte și care
fuseseră rânduite de apostolii și de bătrânii care
erau la Ierusalim.
5 Astfel, adunările se întăreau în credință și se
înmulțeau în fiecare zi.
6 După ce au străbătut ținutul Frigiei și al
Galatiei, Duhul Sfânt le-a interzis să vorbească
în Asia.
7 După ce au ajuns vizavi de Mysia, au încercat
să intre în Bitinia, dar Duhul Sfânt nu le-a
permis.
8 Trecând de Mysia, au coborât la Troa.
9 O viziune i-a apărut lui Pavel în timpul nopții.
Era un om din Macedonia care stătea în picioare,
îl implora și îi spunea: “Treci în Macedonia și
ajută-ne”.
10 După ce a văzut viziunea, imediat am căutat
să mergem în Macedonia, ajungând la concluzia

că Domnul ne-a chemat să le vestim Vestea cea
Bună.
11 Așadar, pornind din Troa, am pornit din
Troa, am făcut drum drept spre Samotracia, iar
a doua zi spre Neapolis;
12 și de acolo spre Filipi, care este un oraș
din Macedonia, cel mai important din district,
o colonie romană. Am stat câteva zile în acest
oraș.

13 În ziua de Sabat, ne-am dus în afara cetății,
la marginea unui râu, unde am crezut că este un
loc de rugăciune, și am luat loc și am vorbit cu
femeile care se adunaseră.
14 Ne-a ascultat o femeie numită Lidia,
vânzătoare de purpură, din cetatea Tiatira, o
femeie care se închina lui Dumnezeu. Domnul i-
a deschis inima ca să asculte cele spuse de Pavel.
15 După ce ea și familia ei au fost botezate,
ne-a rugat, zicând: "Dacă ați judecat că sunt
credincioasă Domnului, intrați în casa mea și
rămâneți." Așa ne-a convins ea.

16 Pe când ne duceam la rugăciune, ne-a
întâlnit o fată cu duh de ghicitoare, care aducea
stăpânilor ei mult câștig prin ghicire.
17 Urmărindu-ne pe Pavel și pe noi, ea a
strigat: "Acești oameni sunt slujitori ai Dum-
nezeului Celui Preaînalt, care ne vestesc o cale
de mântuire!"
18 Ea a făcut acest lucru timp de mai multe zile.

Dar Pavel, foarte supărat, s-a întors și i-a
spus duhului: "Îți poruncesc în numele lui Isus
Hristos să ieși din ea!". A ieșit chiar în acea oră.

19 Dar când stăpânii ei au văzut că speranța câștigului lor a dispărut, i-au prins pe Pavel și pe
Sila și i-au târât în piață în fața conducătorilor.
20 După ce i-au adus în fața magistraților,
aceștia au spus: “Acești oameni, fiind iudei, ne agită cetatea
21 și susțin obiceiuri pe care nouă, fiind romani, nu ne este îngăduit să le acceptăm sau să le respectăm.”
22 Mulțimea s-a ridicat împotriva lor, iar magistrații le-au rupt hainele și au poruncit să fie bătuți cu toiege.
23 După ce le-au aplicat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, însărcinând pe temnicer
să-i păzească în siguranță.
24 După ce a primit o astfel de poruncă, i-a aruncat în închisoarea interioară și le-a asigurat picioarele în lanțuri.
25 Dar, pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări lui Dumnezeu, iar cei închiși îi ascultau.
26 Deodată s-a produs un cutremur mare, încât s-au zguduit temeliile închisorii; și îndată s-au deschis toate ușile, și toate legăturile tuturor au fost desfăcute.
27 Temnicerul, fiind trezit din somn și văzând ușile închisorii deschise, și-a scos sabia și era pe punctul de a se sinucide, crezând că prizonierii au scăpat.
28 Dar Pavel a strigat cu glas tare: “Nu-ți face rău, căci suntem cu toții aici!”
29 A chemat lumină, a intrat, a sărit înăuntru, a căzut tremurând înaintea lui Pavel și a lui Sila,

30 i-a scos afară și a zis: “Domnilor, ce trebuie
să fac ca să mă mântuiesc?”
31 Ei au zis: “Credeți în Domnul Isus Hristos și
veți fi mântuiți, tu și casa ta.”
32 Ei i-au spus cuvântul Domnului lui și tuturor
celor care erau în casa lui.
33 La aceeași oră din noapte, i-a luat și le-a
spălat rănile, și îndată s-a botezat el și toată casa
lui.
34 I-a urcat în casa lui, le-a pus mâncare
înaintea lor și s-a bucurat foarte mult împreună
cu toată casa lui, pentru că a crezut în Dum-
nezeu.
35 Dar, când s-a făcut ziuă, magistrații au trimis
pe sergenți, zicând: “Lasă-i să plece pe oamenii
aceia.”
36 Temnicerul a raportat aceste cuvinte lui
Pavel, zicând: “Magistrații au trimis să te lase
să pleci; ieși acum și du-te în pace.”
37 Dar Pavel le-a zis: “Ne-au bătut în public,
fără judecată, niște romani, și ne-au aruncat în
temniță! Ne eliberează ei acum în secret? Nu,
cu siguranță, ci să vină ei înșiși și să ne scoată
afară!”
38 Și sergenții au raportat aceste cuvinte mag-
istraților, care s-au temut când au auzit că erau
romani,
39 și au venit și i-au rugat. După ce i-au scos
afară, i-au rugat să plece din oraș.
40 Au ieșit din închisoare și au intrat în casa
Lidiei. După ce i-au văzut pe frați, i-au încurajat,
apoi au plecat.

17

1 După ce au trecut prin Amfipoli și Apolonia,
au ajuns la Tesalonic, unde era o sinagogă
iudaică.
2 Pavel, după obiceiul său, a intrat la ei și, timp
de trei zile de Sabat, a discutat cu ei din Scripturi,
3 explicând și demonstrând că Hristos trebuia
să sufere și să învieze din morți și spunând:
“Acest Isus, pe care vi-L vestesc, este Hristosul”.
4 Unii dintre ei au fost convinși și s-au alăturat
lui Pavel și Sila; dintre greci, o mare mulțime de
credincioși și nu puține femei de seamă.
5 Dar iudeii neînduplecați au luat cu* ei câțiva
oameni răi din piață și, adunând o mulțime, au
pus cetatea în tumult. Asaltând casa lui Iason,
au căutat să-i scoată în fața poporului.
6 Cum nu i-au găsit, i-au târât pe Iason și pe
unii frați în fața conducătorilor cetății, strigând:
“Au venit aici și aceștia care au răsturnat lumea,
7 pe care i-a primit Iason. Toți aceștia
acționează împotriva hotărârilor Cezarului,
spunând că există un alt rege, Isus!”.
8 Mulțimea și conducătorii cetății s-au tulburat
când au auzit aceste lucruri.
9 După ce au luat garanții de la Iason și de la
ceilalți, i-au lăsat să plece.
10 Frații au trimis îndată pe Pavel și pe Sila
noaptea la Beroe. Când au ajuns, au intrat în
sinagoga iudaică.

---

* **17:5** TR citește “Și iudeii care nu erau convinși, devenind invidioși și luându-i cu ei” în loc de “Dar iudeii care nu erau convinși i-au luat cu ei”.

11 Aceștia erau mai nobili decât cei din Tesa-
lonic, pentru că primeau Cuvântul cu toată
disponibilitatea minții, cercetând zilnic Scrip-
turile, ca să vadă dacă aceste lucruri sunt
adevărate.
12 De aceea, mulți dintre ei au crezut; de
asemenea, dintre femeile grecești de seamă și nu
puțini bărbați.
13 Dar, când iudeii din Tesalonic au aflat că
cuvântul lui Dumnezeu a fost vestit de Pavel și
în Beroea, au venit și ei acolo, agitând mulțimile.
14 Atunci frații au trimis îndată pe Pavel să
meargă până la mare, iar Sila și Timotei au
rămas încă acolo.
15 Dar cei care îl însoțeau pe Pavel l-au dus
până la Atena. Primind poruncă de la Sila și
Timotei să vină foarte repede la el, au plecat.

16 Pavel îi aștepta la Atena și, când a văzut
cetatea plină de idoli, i s-a aprins duhul în el.
17 Așa că discuta în sinagogă cu iudeii și cu
persoanele evlavioase și în piață, în fiecare zi,
cu cei care îl întâlneau.
18 Unii dintre filosofii epicurieni și stoici
stăteau de asemenea† de vorbă cu el. Unii
ziceau: “Ce vrea să spună acest bălăcar?”.

Alții au spus: “Se pare că susține zeități
străine”, pentru că l-a predicat pe Isus și
învierea.
19 L-au prins și l-au dus în Areopag, zicând: “Să
știm ce este această învățătură nouă, despre care
vorbești?

† **17:18** TR omite “de asemenea”

20 Căci ne aduci la urechi niște lucruri ciudate.
Vrem deci să știm ce înseamnă aceste lucruri”.
21 Or, toți atenienii și străinii care locuiau acolo
nu-și petreceau timpul decât pentru a spune sau
a auzi vreun lucru nou.
22 Pavel, stând în mijlocul Areopagului, a
zis: “Oameni din Atena, văd că sunteți foarte
credincioși în toate.
23 Căci, trecând și observând obiectele cultului
vostru, am găsit și un altar cu această inscripție:
“PENTRU UN DUMNEZEU NECUNOSCUT.” De
aceea, ceea ce voi adorați în necunoștință de
cauză, vă anunț.
24 Dumnezeul care a făcut lumea și toate
lucrurile din ea, el, care este Domnul cerului și
al pământului, nu locuiește în temple făcute de
mâini.
25 El nu este slujit de mâini omenești, ca și
cum ar avea nevoie de ceva, întrucât el însuși
dă tuturor viață, suflare și toate lucrurile.
26 El a făcut ca dintr-un singur sânge să
locuiască orice neam de oameni pe toată
suprafața pământului, stabilind anotimpurile și
limitele locuințelor lor,
27 pentru ca ei să îl caute pe Domnul, dacă
poate ar putea să întindă mâna spre el și să
îl găsească, deși el nu este departe de fiecare
dintre noi.
28 “Căci în El trăim, ne mișcăm și suntem”. Așa
cum au spus unii dintre poeții voștri: 'Căci și noi
suntem urmașii lui'.
29 Fiind, așadar, urmașii lui Dumnezeu, nu
trebuie să credem că natura divină este ca aurul,

argintul sau piatra, gravată prin arta și designul
omului.
30 De aceea, Dumnezeu a trecut cu vederea
vremurile de ignoranță. Dar acum poruncește
ca toți oamenii de pretutindeni să se pocăiască,
31 pentru că a rânduit o zi în care va judeca
lumea în dreptate, prin omul pe care l-a rânduit;
despre care a dat asigurări tuturor oamenilor,
prin faptul că l-a înviat din morți.”

32 Iar când auzeau despre învierea morților,
unii râdeau, iar alții ziceau: “Vrem să te mai
auzim încă o dată despre aceasta.”

33 Astfel a ieșit Pavel din mijlocul lor.

34 Dar unii oameni s-au alăturat lui și au
crezut, printre care Dionisie Areopagitul, o fe-
meie cu numele Damaris și alții împreună cu ei.

18

1 După aceste lucruri, Pavel a plecat din Atena
și a venit la Corint.
2 A găsit un iudeu numit Aquila, de neam din
Pont, care venise de curând din Italia cu Priscila,
soția sa, pentru că Claudius poruncise ca toți
iudeii să plece din Roma. El a venit la ei
3 și, pentru că practica aceeași meserie, a locuit
cu ei și lucra, căci de meserie erau constructori
de corturi.
4 În fiecare sâmbătă, el discuta în sinagogă și
convingea iudei și greci.

5 Când Sila și Timotei s-au coborât din Mace-
donia, Pavel a fost împins de Duhul Sfânt să
mărturisească iudeilor că Isus este Hristosul.

6 Când aceștia i s-au împotrivit și au blas-
femiat, el și-a scuturat hainele și le-a zis:
“Sângele vostru să fie pe capetele voastre! Eu
sunt curat! De acum înainte, voi merge la
neamuri!”.
7 A plecat de acolo și a intrat în casa unui om
numit Iustus, care se închina lui Dumnezeu și a
cărui casă era lângă sinagogă.
8 Crispus, conducătorul sinagogii, a crezut în
Domnul cu toată casa lui. Mulți dintre corinteni,
când au auzit, au crezut și au fost botezați.
9 Domnul i-a spus lui Pavel noaptea, printr-o
viziune: “Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea;
10 căci Eu sunt cu tine și nimeni nu te va ataca
ca să-ți facă rău, căci am mulți oameni în această
cetate.”
11 Și a locuit acolo un an și șase luni, învățând
cuvântul lui Dumnezeu printre ei.
12 Dar, când Gallio era proconsul al Ahaiei,
iudeii s-au ridicat de comun acord împotriva
lui Pavel și l-au adus înaintea scaunului de
judecată,
13 spunând: “Omul acesta convinge pe oameni
să se închine lui Dumnezeu contrar Legii”.

14 Dar când Pavel era pe punctul de a deschide
gura, Gallio a zis iudeilor: “Dacă ar fi vorba de
o greșeală sau de o crimă rea, iudeilor, ar fi
cuviincios să vă îngădui;
15 dar dacă este vorba de cuvinte și de nume și
de legea voastră, căutați voi înșivă. Căci eu nu
vreau să fiu judecător în aceste chestiuni”.
16 Și i-a alungat de pe scaunul de judecată.

17 Atunci toți grecii au prins pe Sostene,
căpetenia sinagogii, și l-au bătut înaintea
scaunului de judecată. Lui Gallio nu i-a păsat
de niciunul dintre aceste lucruri.
18 Pavel, după ce a mai stat încă multe zile,
a luat rămas bun de la frați *și a plecat de
acolo în Siria, împreună cu Priscila și Aquila. La
Cencreea și-a ras capul, căci avea un jurământ.
19 A ajuns la Efes și i-a lăsat acolo; dar el însuși
a intrat în sinagogă și a discutat cu iudeii.
20 Când aceștia l-au rugat să rămână mai mult
timp cu ei, el a refuzat;
21 dar, luându-și rămas bun de la ei, a spus:
“Trebuie să țin cu orice preț sărbătoarea care
urmează la Ierusalim, dar mă voi întoarce la voi
dacă Dumnezeu va vrea”. Apoi a pornit din Efes.
22 După ce a debarcat la Cezareea, s-a suit, a
salutat adunarea și s-a coborât la Antiohia.
23 După ce a petrecut ceva timp acolo, a plecat
și a străbătut în ordine regiunea Galatiei și
Frigiei, stabilind pe toți discipolii.
24 Un iudeu pe nume Apolo, de neam alexan-
drin, om elocvent, a venit la Efes. El era puternic
în Scripturi.
25 Acest om fusese instruit în calea Domnului;
și, fiind plin de ardoare în duh, vorbea și
învăța cu exactitate lucrurile despre Isus, deși nu
cunoștea decât botezul lui Ioan.
26 A început să vorbească cu îndrăzneală în
sinagogă. Dar Priscila și Aquila, când l-au auzit,

---

* **18:18** Cuvântul “frați” aici și acolo unde contextul permite poate fi tradus corect și prin “frați și surori” sau “frați”.

l-au luat deoparte și i-au explicat mai exact calea
lui Dumnezeu.
27 După ce s-a hotărât să treacă în Ahaia,
frații l-au încurajat și au scris ucenicilor să îl
primească. După ce a venit, i-a ajutat foarte mult
pe cei care crezuseră prin har;
28 pentru că i-a combătut cu putere pe iudei,
arătând public, prin Scripturi, că Isus este Hris-
tosul.

19

1 Pe când Apolo era la Corint, Pavel, trecând
prin ținutul de sus, a venit la Efes și a găsit niște
ucenici.
2 El i-a întrebat: "Ați primit Duhul Sfânt atunci
când ați crezut?"
Ei i-au spus: "Nu, noi nici măcar nu am auzit
că există un Duh Sfânt".
3 El a zis: "În ce ați fost botezați?"
Ei au spus: "În botezul lui Ioan".
4 Pavel a spus: "Ioan a botezat cu botezul
pocăinței, spunând poporului că trebuie să
creadă în cel ce va veni după el, adică în Hristos
Isus." *
5 Când au auzit acestea, s-au botezat în Numele
Domnului Isus.
6 După ce Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul
Sfânt s-a pogorât peste ei și au vorbit în alte limbi
și au proorocit.
7 Erau în total vreo doisprezece bărbați.
8 Și, intrând în sinagogă, a vorbit cu
îndrăzneală timp de trei luni de zile, și a vorbit

* **19:4** NU îl omite pe Hristos.

și a convins despre lucrurile legate de Împărăția
lui Dumnezeu.

9 Dar, când unii s-au împietrit și au rămas
neascultători, vorbind de rău de Calea Domnului
înaintea mulțimii, s-a depărtat de ei și a de-
spărțit pe ucenici, învățând în fiecare zi în școala
lui Tiranus.
10 Acest lucru a continuat timp de doi ani,
astfel încât toți cei care locuiau în Asia au auzit
cuvântul Domnului Isus, atât iudeii, cât și grecii.

11 Dumnezeu făcea minuni deosebite prin
mâinile lui Pavel,
12 astfel că până și batiste sau șorțuri erau
duse de pe trupul lui la cei bolnavi, și bolile se
depărtau de ei, iar duhurile rele ieșeau.
13 Dar unii dintre iudeii ambulanți, exorciști,
se apucau să invoce asupra celor care aveau
duhuri rele numele Domnului Isus, spunând:
“Vă conjurăm pe Isus pe care îl predică Pavel”.
14 Erau șapte fii ai unui anume Sceva, un preot-
șef iudeu, care făceau acest lucru.

15 Duhul cel rău a răspuns: “Pe Isus îl cunosc,
pe Pavel îl cunosc, dar tu cine ești?”
16 Bărbatul în care era duhul rău a sărit asupra
lor, i-a copleșit și i-a biruit, așa că au fugit din
casa aceea goi și răniți.
17 Acest lucru a ajuns la cunoștința tuturor, atât
iudei cât și greci, care locuiau în Efes. Frica a
căzut peste toți și numele Domnului Isus a fost
mărit.
18 Și mulți dintre cei care crezuseră au venit,
mărturisind și mărturisind faptele lor.

19 Mulți dintre cei care practicau artele magice
și-au adunat cărțile și le-au ars în văzul tuturor.
Au numărat prețul lor și au găsit că era de
cincizeci de mii de arginți. †
20 Astfel, cuvântul Domnului creștea și deve-
nea puternic.
21 După ce au trecut aceste lucruri, Pavel a
hotărât în Duhul Sfânt, după ce a trecut prin
Macedonia și Ahaia, să se ducă la Ierusalim,
zicând: "După ce am fost acolo, trebuie să văd și
Roma."
22 După ce a trimis în Macedonia pe doi dintre
cei ce-i slujeau, Timotei și Erast, a rămas el însuși
în Asia pentru o vreme.
23 În vremea aceea, s-a iscat o tulburare nu
mică în legătură cu Calea.
24 Căci un om pe nume Demetrius, un argintar
care făcea sanctuare de argint pentru Artemis, a
adus o afacere nu mică meșterilor
25 pe care i-a adunat împreună cu lucrătorii cu
aceeași ocupație și le-a spus: "Domnilor, știți că
din această afacere ne avem averea.
26 Vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci
aproape în toată Asia, acest Pavel a convins și a
îndepărtat pe mulți oameni, spunând că nu sunt
dumnezei făcuți de mâini.
27 Nu numai că există pericolul ca acest comerț
al nostru să ajungă în dizgrație, ci și ca templul
marii zeițe Artemis să fie socotit ca nimic și să

† **19:19** Cei 50.000 de arginți de aici se refereau probabil la 50.000 de drahme. Dacă este așa, valoarea cărților arse era echivalentă cu aproximativ 160 de ani-om de salariu pentru muncitorii agricoli

fie distrusă măreția ei, căreia i se închină toată
Asia și toată lumea.”
28 Când au auzit acestea, s-au umplut de mânie
și au strigat: “Mare este Artemis a efesenilor!”.
29 Toată cetatea s-a umplut de confuzie și s-au
năpustit deodată în teatru, după ce i-au prins
pe Gaius și Aristarh, bărbați din Macedonia,
tovarășii de drum ai lui Pavel.
30 Când Pavel a vrut să intre în mijlocul
poporului, ucenicii nu i-au dat voie.
31 De asemenea, unii dintre asiarhi, care îi erau
prieteni, au trimis la el și l-au rugat să nu se
aventureze în teatru.
32 Unii, așadar, strigau una și alții alta, căci
adunarea era în confuzie. Cei mai mulți dintre
ei nu știau de ce se adunaseră.
33 Au adus pe Alexandru din mulțime, Iudeii
punându-l în față. Alexandru făcea semn cu
mâna și ar fi vrut să ia apărarea poporului.
34 Dar, când și-au dat seama că era iudeu, toți,
cu un singur glas, timp de vreo două ore, au
strigat: “Mare este Artemis din Efes!”.
35 După ce a liniștit mulțimea, secretarul
orașului a zis: “Bărbați din Efes, cine este acela
care nu știe că cetatea efesenilor este templu al
marii zeițe Artemis și al icoanei căzute de la
Zeus?
36 Văzând deci că aceste lucruri nu pot fi
negate, ar trebui să vă liniștiți și să nu faceți
nimic nechibzuit.
37 Căci voi i-ați adus aici pe acești oameni, care
nu sunt nici hoți de temple, nici blasfemiatori ai
zeiței voastre.

38 Așadar, dacă Demetrius și meșterii care sunt
cu el au ceva împotriva cuiva, tribunalele sunt
deschise și sunt proconsuli. Să depună plângere
unii împotriva altora.
39 Dar dacă căutați ceva despre alte chestiuni,
se va rezolva în adunarea obișnuită.
40 Căci, într-adevăr, riscăm să fim acuzați cu
privire la revolta de astăzi, fără să existe niciun
motiv. Cu privire la aceasta, nu am fi în stare să
dăm socoteală de această agitație.”
41 După ce a vorbit astfel, a concediat
adunarea.

20

1 După ce a încetat zarva, Pavel a chemat pe
ucenici, a luat rămas bun de la ei și a plecat să
se ducă în Macedonia.
2 După ce a străbătut acele părți și i-a încurajat
cu multe cuvinte, a ajuns în Grecia.
3 După ce a petrecut acolo trei luni și după ce
iudeii au pus la cale un complot împotriva lui, pe
când era pe punctul de a pleca în Siria, a hotărât
să se întoarcă prin Macedonia.
4 Aceștia l-au însoțit până în Asia: Sopater din
Beroea, Aristarchus și Secundus din Tesalonic,
Gaius din Derbe, Timotei, precum și Tychicus și
Trofimus din Asia.
5 Dar aceștia plecaseră înainte și ne așteptau
la Troa.
6 Am plecat din Filipi după zilele Azimilor și
am ajuns la ei la Troa în cinci zile, unde am stat
șapte zile.

7 În prima zi a săptămânii, când ucenicii s-au
adunat să frângă pâinea, Pavel a vorbit cu ei,
cu gândul de a pleca a doua zi, și a continuat să
vorbească până la miezul nopții.
8 Erau multe lumini în camera de sus unde
*eram adunați.
9 Un tânăr pe nume Eutihie ședea la fereastră,
împovărat de un somn adânc. Pe când Pavel
vorbea încă și mai mult, fiind îngreunat de
somn, a căzut de la etajul al treilea și a fost luat
mort.
10 Pavel s-a coborât, a căzut peste el și,
îmbrățișându-l, i-a zis: “Nu te tulbura, căci viața
lui este în el.”
11 După ce S-a suit, a frânt pâinea și a mâncat,
și a stat de vorbă cu ei multă vreme, până la ziuă,
a plecat.
12 Ei au adus băiatul viu și au fost foarte
mângâiați.
13 Dar noi, mergând înainte la corabie, am
pornit spre Assos, ca să îmbarcăm acolo pe
Pavel, căci el însuși voia să meargă pe uscat.
14 Când ne-a întâlnit la Assos, l-am luat la bord
și am ajuns la Mitilene.
15 Navigând de acolo, am ajuns a doua zi în
fața Chiosului. A doua zi am atins Samos și am
rămas la Trogyllium, iar a doua zi am ajuns la
Milet.
16 Căci Pavel hotărâse să treacă pe lângă Efes,
ca să nu fie nevoit să petreacă timp în Asia,
pentru că se grăbea, dacă îi era posibil, să fie
la Ierusalim în ziua Cincizecimii.

---

* **20:8** TR citește “ei” în loc de “noi”

17 Din Milet a trimis la Efes și a chemat la el pe
bătrânii adunării.
18 După ce au venit la el, le-a zis: “Voi înșivă
știți, din prima zi în care am pus piciorul în Asia,
cum am fost tot timpul cu voi,
19 slujindu-l pe Domnul cu toată smerenia,
cu multe lacrimi și cu încercările care mi se
întâmplau din cauza uneltirilor iudeilor;
20 cum nu m-am sfiit să vă spun tot ce era de
folos, învățându-vă în public și din casă în casă,
21 mărturisind atât iudeilor, cât și grecilor,
pocăința față de Dumnezeu și credința în Dom-
nul nostru Isus. †
22 Acum, iată, mă duc legat de Duhul Sfânt
la Ierusalim, fără să știu ce mi se va întâmpla
acolo;
23 doar că Duhul Sfânt mărturisește în fiecare
cetate, spunând că mă așteaptă legături și
necazuri.
24 Dar aceste lucruri nu contează, și nici nu țin
la viața mea, ca să îmi termin cu bucurie cursa
și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus,
ca să mărturisesc pe deplin Vestea cea bună a
harului lui Dumnezeu.
25 “Acum, iată, știu că voi toți, printre care am
umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu,
nu-mi veți mai vedea fața.
26 De aceea vă mărturisesc astăzi că sunt curat
de sângele tuturor oamenilor,
27 căci nu m-am sfiit să vă vestesc tot sfatul lui
Dumnezeu.
28 Luați seama, așadar, la voi înșivă și la toată
turma, în care Duhul Sfânt v-a pus supraveg-

† **20:21** TR adaugă “Hristos”

hetori, ca să păstoriți adunarea Domnului și‡
Dumnezeului, pe care a cumpărat-o cu propriul
sânge.
29 Căci știu că, după plecarea mea, vor intra
în mijlocul vostru lupi vicioși, care nu vor cruța
turma.
30 Se vor ridica oameni din mijlocul vostru,
care vor vorbi lucruri perverse, ca să atragă pe
ucenici după ei.
31 De aceea, vegheați, aducându-vă aminte că,
timp de trei ani, nu am încetat să avertizez pe
toată lumea zi și noapte cu lacrimi.
32 Acum, fraților, vă încredințez lui Dumnezeu
și cuvântului harului său, care este în măsură să
vă zidească și să vă dea moștenirea între toți cei
sfințiți.
33 Nu am râvnit la argintul, aurul sau
îmbrăcămintea nimănui.
34 Voi înșivă știți că aceste mâini au slujit
nevoilor mele și ale celor care erau cu mine.
35 În toate v-am dat ca exemplu că, lucrând
astfel, trebuie să-i ajutați pe cei slabi și să vă
aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care
a spus el însuși: "Este mai ferice să dai decât să
primești"."
36 După ce a spus aceste lucruri, a
îngenuncheat și s-a rugat împreună cu toți.
37 Toți plângeau în hohote de plâns, se arun-
cau la gâtul lui Pavel și-l sărutau,
38 maimult decât orice altceva, întristați de
cuvântul pe care-l spusese, că nu-i vor mai vedea
fața. Apoi l-au însoțit până la corabie.

‡ **20:28** TR, NU omit "Domnul și"

21

1 După ce ne-am despărțit de ei și am pornit,
am ajuns în linie dreaptă la Cos, iar a doua zi la
Rodos și de acolo la Patara.
2 După ce am găsit o corabie care traversa spre
Fenicia, ne-am urcat la bord și am pornit.
3 După ce am ajuns în dreptul Ciprului,
lăsându-l la stânga, am navigat spre Siria și am
debarcat la Tir, căci nava se afla acolo pentru
a-și descărca încărcătura.
4 După ce am găsit discipoli, am rămas acolo
șapte zile. Aceștia i-au spus lui Pavel, prin Duhul
Sfânt, că nu trebuie să se urce la Ierusalim.
5 După ce au trecut acele zile, am plecat și ne-
am continuat călătoria. Toți, cu soțiile și copiii,
ne-au însoțit pe drum până când am ieșit din
oraș. Îngenunchind pe plajă, ne-am rugat.
6 După ce ne-am luat rămas bun, ne-am urcat
pe corabie, iar ei s-au întors din nou acasă.
7 După ce am plecat din Tir, am ajuns la
Ptolemaida. I-am întâmpinat pe frați și am
rămas cu ei o zi.
8 A doua zi, noi, care eram tovarășii lui Pavel,
am plecat și am ajuns la Cezareea.
Am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care
era unul dintre cei șapte, și am rămas cu el.
9 Omul acesta avea patru fiice fecioare care
profețeau.
10 Pe când stăteam acolo câteva zile, a coborât
din Iudeea un profet numit Agabus.
11 Venind la noi și luând centura lui Pavel, și-a
legat singur picioarele și mâinile și a zis: “Duhul
Sfânt spune: “Astfel, iudeii din Ierusalim vor

lega pe omul care are această centură și îl vor
da în mâinile neamurilor.””

12 Când am auzit aceste lucruri, noi și oamenii
din locul acela l-am rugat să nu se suie la
Ierusalim.
13 Atunci Pavel a răspuns: “Ce faceți, plângeți
și îmi frângeți inima? Căci sunt gata nu numai să
fiu legat, ci și să mor la Ierusalim pentru Numele
Domnului Isus.”

14 Și cum nu se lăsa convins, am încetat,
zicând: “Facă-se voia Domnului!”

15 După aceste zile, ne-am luat bagajele și ne-
am suit la Ierusalim.
16 Unii dintre ucenicii din Cezareea au mers
și ei cu noi, aducând și pe un anume Mnason
din Cipru, un ucenic dintâi, la care urma să
rămânem.

17 Când am ajuns la Ierusalim, frații ne-au
primit cu bucurie.
18 A doua zi, Pavel a intrat cu noi la Iacov; și
toți bătrânii erau de față.
19 După ce i-a salutat, a relatat unul câte unul
lucrurile pe care le făcuse Dumnezeu printre
neamuri prin slujba lui.
20 Aceștia, când au auzit, au slăvit pe Dum-
nezeu. I-au zis: “Vezi, frate, câte mii sunt printre
iudei dintre cei care au crezut și toți sunt zeloși
pentru Lege.
21 Ei au fost informați despre tine, că îi înveți
pe toți iudeii care sunt printre neamuri să
se lepede de Moise, spunându-le să nu-și taie
împrejur copiii și să nu umble după obiceiuri.

22 Și atunci, ce este? Adunarea trebuie să se
întrunească cu siguranță, căci vor auzi că ai
venit.
23 Faceți deci ceea ce vă spunem. Avem patru
bărbați care au făcut un jurământ.
24 Ia-i și purifică-te împreună cu ei și plătește-
le cheltuielile pentru ei, ca să-și radă capul.
Atunci vor ști cu toții că nu este niciun adevăr
în lucrurile despre care au fost informați despre
tine, ci că și tu însuți umbli respectând Legea.
25 Dar în ceea ce privește neamurile care cred,
am scris hotărârea noastră că nu trebuie să re-
specte nimic de acest fel, decât să se ferească de
mâncarea oferită idolilor, de sânge, de lucrurile
sugrumate și de imoralitatea sexuală."
26 Pavel a luat pe bărbați, s-a curățit a doua zi
și a mers cu ei în Templu, și a vestit împlinirea
zilelor de curățire, până când s-a adus jertfă
pentru fiecare dintre ei.
27 Când cele șapte zile erau aproape împlinite,
iudeii din Asia, văzându-l în templu, au stârnit
toată mulțimea și au pus mâinile pe el,
28 strigând: "Bărbați ai lui Israel, ajutor!
Acesta este omul care îi învață pe toți oamenii
de pretutindeni împotriva poporului, a legii și a
acestui loc. Mai mult, el a adus și greci în templu
și a pângărit acest loc sfânt!"
29 Căci îl văzuseră pe Trofim, efescianul,
împreună cu el în cetate, și au presupus că Pavel
l-a adus în templu.
30 Toată cetatea s-a mișcat și poporul a alergat.
L-au prins pe Pavel și l-au târât afară din templu.
Imediat ușile au fost închise.

31 În timp ce încercau să-l ucidă, a sosit la
comandantul regimentului vestea că tot Ierusal-
imul era în zarvă.
32 Imediat a luat soldați și centurioni și a
alergat la ei. Aceștia, când i-au văzut pe
căpitanul principal și pe soldați, au încetat să-l
mai bată pe Pavel.
33 Atunci comandantul s-a apropiat, l-a arestat,
a poruncit să fie legat cu două lanțuri și a
întrebat cine este și ce a făcut.
34 Unii strigau un lucru și alții altul, în
mulțime. Când nu a putut afla adevărul din
cauza gălăgiei, a poruncit să fie dus în cazarmă.

35 Când a ajuns pe scări, a fost dus de ostași,
din pricina mulțimii care se înghesuia;
36 căci mulțimea poporului îl urmărea,
strigând: “Luați-l!”.
37 Pe când Pavel era pe punctul de a fi dus în
cazarmă, l-a întrebat pe comandant: “Pot să-ți
vorbesc?”

El a spus: “Știi greacă?
38 Nu ești tu, deci, egipteanul care, mai înainte
de aceste zile, a stârnit răzvrătirea și a condus în
pustiu pe cei patru mii de oameni ai asasinilor?”

39 Dar Pavel a zis: “Eu sunt un iudeu din
Tars, din Cilicia, un cetățean al unei cetăți deloc
neînsemnate. Vă rog, dați-mi voie să vorbesc
poporului.”

40 După ce i-a dat voie, Pavel, stând pe scări, a
făcut semn cu mâna către popor. Când s-a făcut
o mare tăcere, el le-a vorbit în limba ebraică,
zicând

22

1 “Frați și părinți, ascultați apărarea pe care
v-o fac acum.”
2 Când au auzit că le vorbea în limba ebraică,
s-au liniștit și mai mult.
El a zis:
3 “Eu sunt iudeu, născut în Tarsul Ciliciei,
dar crescut în această cetate, la picioarele lui
Gamaliel, învățat după tradiția strictă a legii
părinților noștri, și zelos pentru Dumnezeu, așa
cum sunteți și voi toți astăzi.
4 Am prigonit această Cale până la moarte,
legând și dând în închisori bărbați și femei,
5 așa cum mărturisesc și marele preot și tot
consiliul bătrânilor, de la care am primit și
scrisori către frați, și am călătorit la Damasc
pentru a-i aduce în legături la Ierusalim și pe cei
care erau acolo, ca să fie pedepsiți.
6 “Pe când mergeam și mă apropiam de Dam-
asc, pe la amiază, deodată, din cer, o lumină
mare a strălucit în jurul meu.
7 Am căzut la pământ și am auzit un glas care
îmi spunea: “Saul, Saul, de ce mă prigonești?”
8 I-am răspuns: “Cine ești Tu, Doamne?” El
mi-a zis: “Eu sunt Isus din Nazaret, pe care Îl
prigonești tu.
9 Cei ce erau cu mine au văzut lumina și s-au
temut, dar n-au înțeles vocea Celui ce vorbea cu
mine.
10 Am întrebat: “Ce să fac, Doamne?”. Domnul
mi-a zis: 'Ridică-te și du-te în Damasc. Acolo ți se
vor spune toate lucrurile care ți-au fost rânduite
să le faci”.

11 Când nu mai vedeam nimic din cauza slavei
acelei lumini, fiind condus de mâna celor care
erau cu mine, am intrat în Damasc.
12 “Un oarecare Anania, un om evlavios după
Lege, vestit de toți iudeii care locuiau în Damasc,
13 a venit la mine și, stând lângă mine, mi-a
zis: “Frate Saul, primește-ți vederea! Chiar în
acel ceas m-am uitat la el.
14 El a zis: “Dumnezeul părinților noștri te-
a rânduit să cunoști voia Lui, să-L vezi pe Cel
Drept și să auzi un glas din gura Lui.
15 Căci tu vei fi martor pentru el, în fața tuturor
oamenilor, pentru ceea ce ai văzut și ai auzit.
16 Și acum, de ce așteptați? Ridică-te, botează-
te și spală-ți păcatele, invocând numele Domnu-
lui”.
17 După ce m-am întors la Ierusalim și în timp
ce mă rugam în Templu, am căzut în transă
18 și l-am văzut pe El zicându-mi: “Grăbește-
te și ieși repede din Ierusalim, pentru că nu vor
primi de la tine mărturie despre Mine”.
19 Eu am zis: “Doamne, ei înșiși știu că am
întemnițat și am bătut în toate sinagogile pe cei
care credeau în Tine.
20 Când s-a vărsat sângele lui Ștefan, martorul
Tău, am stat și eu de față, consimțind la moartea
lui și păzind mantiile celor care l-au ucis'.
21 El mi-a zis: “Pleacă, căci te voi trimite
departe de aici, la neamuri.”
22 L-au ascultat până ce a spus aceasta; apoi au
ridicat glasul și au zis: “Scapă pământul de omul
acesta, căci nu este vrednic să trăiască!”
23 Pe când strigau, își aruncau mantiile și
aruncau praf în aer,

24 comandantul a poruncit să fie dus în
cazarmă și a ordonat să fie cercetat prin biciuire,
ca să știe pentru ce crimă strigau așa împotriva
lui.
25 După ce l-au legat cu chingi, Pavel l-a
întrebat pe centurionul care se afla de față: “Îți
este permis să biciuiești un om care este roman
și nu a fost găsit vinovat?”
26 Când a auzit centurionul, s-a dus la coman-
dant și i-a zis: “Ai grijă ce ai de gând să faci, căci
omul acesta este roman!”
27 Comandantul a venit și l-a întrebat: “Spune-
mi, ești roman?”
El a spus: “Da”.
28 Și comandantul a răspuns: “Mi-am
cumpărat cetățenia cu un preț mare.”
Pavel a spus: “Dar eu m-am născut roman”.
29 Și îndată s-au depărtat de el cei ce voiau să-l
cerceteze, iar comandantul s-a temut și el, când
a văzut că este roman, pentru că îl legase.
30 Dar a doua zi, dorind să afle adevărul
despre motivul pentru care era acuzat de iudei,
l-a eliberat din legături și a poruncit preoților
de seamă și întregului consiliu să se adune, a
coborât pe Pavel și l-a pus în fața lor.

23

1 Pavel, uitându-se cu stăruință la consiliu, a
zis: “Fraților, până astăzi am trăit înaintea lui
Dumnezeu cu toată conștiința împăcată”.
2 Marele preot Anania a poruncit celor ce
stăteau lângă el să îl lovească peste gură.

3 Atunci Pavel i-a zis: “Dumnezeu te va lovi, zid
albit! Stai tu să mă judeci după lege și poruncești
să fiu lovit contrar legii?”
4 Cei ce stăteau de față ziceau: “Voi defăimați
pe marele preot al lui Dumnezeu?”
5 Pavel a zis: “Nu știam, fraților, că este mare
preot. Căci este scris: “Să nu vorbești de rău
despre un conducător al poporului tău”.” *
6 Dar Pavel, văzând că o parte erau saduchei,
iar cealaltă farisei, a strigat în consiliu: “Bărbați
și frați, eu sunt fariseu, fiu de farisei. Cu privire
la speranța și la învierea morților sunt judecat!”
7 După ce a spus acestea, s-a iscat o ceartă între
farisei și saduchei, și mulțimea s-a dezbinat.
8 Căci saducheii spuneau că nu există nici
înviere, nici înger, nici duh; dar fariseii
mărturisesc toate acestea.
9 S-a stârnit o mare zarvă și unii dintre
cărturarii din partea fariseilor s-au ridicat în
picioare și se certau, zicând: “Noi nu găsim
nimic rău în omul acesta. Dar dacă un duh sau
un înger i-a vorbit, să nu ne luptăm împotriva
lui Dumnezeu!”
10 Când s-a iscat o mare ceartă, comandantul,
temându-se ca Pavel să nu fie sfâșiat de ei, a
poruncit ostașilor să se coboare, să-l ia cu forța
dintre ei și să-l ducă în cazarmă.
11 În noaptea următoare, Domnul a stat lângă
el și i-a zis: “Înveselește-te, Pavel, căci, după
cum ai mărturisit despre Mine la Ierusalim, tot
așa trebuie să mărturisești și la Roma.”

---

* **23:5** Exodul 22:28

12 Când s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au
unit și s-au legat cu un blestem, zicând că nu vor
mânca și nu vor bea nimic până ce nu vor omorî
pe Pavel.
13 Erau mai mult de patruzeci de persoane care
făcuseră această conspirație.
14 Ei au venit la preoții cei mai de seamă și
la bătrâni și au zis: "Ne-am legat sub un mare
blestem să nu gustăm nimic până nu-l vom ucide
pe Pavel.
15 Acum, deci, voi, împreună cu consiliul,
informați comandantul că mâine trebuie să vi-
l aducă la voi, ca și cum ați avea de gând să
judecați mai exact cazul lui. Noi suntem gata să-l
omorâm înainte de a se apropia."
16 Dar fiul surorii lui Pavel a auzit că stau la
pândă, a venit și a intrat în cazarmă și a anunțat
pe Pavel.
17 Pavel a chemat pe unul dintre centurioni și
a zis: "Duceți-l pe acest tânăr la comandant, căci
are ceva să-i spună."
18 L-a luat, l-a dus la comandant și i-a zis:
"Pavel, prizonierul, m-a chemat și m-a rugat să-ți
aduc pe acest tânăr. El are ceva să-ți spună".
19 Comandantul l-a luat de mână și, ducându-
se la o parte, l-a întrebat în particular: "Ce ai
să-mi spui?"
20 Și a zis: "Iudeii au căzut de acord să te roage
să aduci mâine pe Pavel la sfat, ca și cum ar fi
vrut să se intereseze mai bine de el.
21 De aceea, nu le ceda, pentru că îl pândesc
mai mult de patruzeci de oameni care s-au legat
cu un blestem să nu mănânce și să nu bea nimic

până nu-l vor ucide. Acum sunt gata, așteptând
promisiunea din partea ta."
22 Și comandantul a lăsat pe tânăr să plece, și
i-a zis: "Să nu spui nimănui că mi-ai descoperit
aceste lucruri."
23 A chemat la el doi dintre centurioni și le-a
zis: "Pregătiți două sute de ostași, ca să meargă
până la Cezareea, cu șaptezeci de călăreți și
două sute de oameni înarmați cu sulițe, la ceasul
al treilea din noapte". †
24 Le-a cerut să pună la dispoziție niște
călăreți, ca să-l urce pe Pavel pe unul dintre ei
și să-l ducă în siguranță la Felix, guvernatorul.
25 Și a scris o scrisoare astfel: "Și a scris o
scrisoare ca aceasta:
26 "Claudius Lysias către cel mai bun guverna-
tor Felix: "Salutări.
27 "Omul acesta a fost prins de iudei și era pe
cale să fie omorât de ei, când am venit cu ostașii
și l-am salvat, aflând că este roman.
28 Dorind să aflu cauza pentru care îl acuzau,
l-am adus jos la consiliul lor.
29 Am găsit că era acuzat în legătură cu
chestiuni legate de legea lor, dar nu era acuzat
de nimic vrednic de moarte sau de închisoare.
30 Când mi s-a spus că iudeii îl pândesc, l-am
trimis imediat la voi, însărcinându-i și pe acuza-
torii lui să aducă înaintea voastră acuzațiile lor
împotriva lui. Rămas bun!"
31 Soldații au luat pe Pavel și, după porunca
lor, l-au dus noaptea la Antipatris.

---

† **23:23** în jurul orei 21:00.

32 Dar a doua zi au lăsat călăreții să meargă cu
el și s-au întors la cazarmă.
33 Când au ajuns la Cezareea și au predat
scrisoarea guvernatorului, i-au prezentat și lui
Pavel.
34 După ce a citit-o, guvernatorul a întrebat
din ce provincie este. Când a înțeles că era din
Cilicia, a spus:
35 "Te voi asculta pe deplin când vor sosi și
acuzatorii tăi". El a poruncit să fie ținut în
palatul lui Irod.

24

1 După cinci zile, marele preot Anania s-a
coborât cu niște bătrâni și cu un orator, Tertul.
Aceștia l-au informat pe guvernator împotriva
lui Pavel.
2 Când a fost chemat, Tertullus a început să-
l acuze, spunând: "Văzând că prin tine ne
bucurăm de multă pace și că prosperitatea vine
în acest popor prin previziunea ta,
3 o acceptăm în toate felurile și în toate
locurile, preasfințite Felix, cu toată recunoștința.
4 Dar, ca să nu te întârzii, te rog să ai răbdare
cu noi și să asculți câteva cuvinte.
5 Pentru că am descoperit că acest om este
o plagă, un instigator de insurecții printre toți
evreii din întreaga lume și un lider al sectei
nazarienilor.
6 A încercat chiar să profaneze templul și l-am
arestat. *

* **24:6** TR adaugă: "Am vrut să-l judecăm după legea noastră,"

7 †
8 ‡ Examinându-l tu însuți, poți constata toate
aceste lucruri de care îl acuzăm.”
9 Și iudeii s-au alăturat și ei atacului, afirmând
că așa stau lucrurile.
10 După ce guvernatorul i-a făcut semn să
vorbească, Pavel a răspuns: “Fiindcă știu că tu
ești de mulți ani judecător al acestui neam, îmi
iau cu plăcere apărarea,
11 fiindcă poți să constați că nu au trecut mai
mult de douăsprezece zile de când m-am suit să
mă închin la Ierusalim.
12 În templu nu m-au găsit certându-mă cu
nimeni sau stârnind mulțimea, nici în sinagogi,
nici în oraș.
13 Și nici nu vă pot dovedi lucrurile de care mă
acuză acum.
14 Dar vă mărturisesc acest lucru: că, potrivit
Căii, pe care ei o numesc sectă, așa slujesc
eu Dumnezeului părinților noștri, crezând toate
lucrurile care sunt conform Legii și care sunt
scrise în profeți;
15 având speranța față de Dumnezeu, pe care și
aceștia o așteaptă, că va fi o înviere a morților,
atât a celor drepți, cât și a celor nedrepți.
16 În acest sens, practic și eu, având
întotdeauna o conștiință lipsită de supărare
față de Dumnezeu și față de oameni.
17 După câțiva ani, am venit să aduc națiunii
mele daruri pentru cei nevoiași și ofrande;

---

† **24:7** TR adaugă “dar comandantul, Lisias, a venit și cu mare violență l-a luat din mâinile noastre,” ‡ **24:8** TR adaugă “poruncind acuzatorilor săi să vină la tine”.

18 în mijlocul cărora niște iudei din Asia m-au
găsit purificat în templu, nu cu o mulțime și nici
cu agitație.
19 Ei ar fi trebuit să fie aici, înaintea voastră,
și să mă acuze, dacă aveau ceva împotriva mea.
20 Sau, altfel, să spună ei înșiși ce nedreptate
au găsit în mine când am stat în fața consiliului,
21 dacă nu cumva pentru acest singur lucru
am strigat stând în picioare în mijlocul lor: "Cu
privire la învierea morților sunt judecat astăzi
în fața voastră!"".

22 Dar Felix, care cunoștea mai bine Calea,
i-a amânat, zicând: "Când va coborî Lisias,
comandantul, voi lua o hotărâre în privința
voastră."
23 El a poruncit centurionului ca Pavel să fie
ținut în custodie și să aibă unele privilegii și să
nu interzică niciunui dintre prietenii săi să îl
servească sau să îl viziteze.
24 După câteva zile, Felix a venit cu Drusila,
soția sa, care era iudeică, și a trimis să cheme
pe Pavel și l-a ascultat cu privire la credința în
Hristos Isus.
25 În timp ce el vorbea despre neprihănire,
despre stăpânirea de sine și despre judecata
viitoare, Felix s-a îngrozit și i-a răspuns: "Du-
te deocamdată și, când îmi va fi de folos, te voi
chema."
26 Între timp, el mai spera că Pavel îi va da
bani, ca să-l elibereze. De aceea, de asemenea,
trimitea mai des după el și vorbea cu el.

27 După ce s-au împlinit doi ani, Felix a fost
înlocuit de Porcius Festus; și Felix, vrând să se

facă plăcut iudeilor, a lăsat pe Pavel în temniță.

25

1 Festus, deci, a venit în provincie și, după trei
zile, s-a suit din Cezareea la Ierusalim.
2 Marele preot și cei mai de seamă dintre iudei
l-au informat împotriva lui Pavel și l-au rugat,
3 cerându-i o favoare împotriva lui, să-l cheme
la Ierusalim, complotând să-l ucidă pe drum.
4 Festus însă a răspuns că Pavel trebuie să fie
ținut în custodie la Cezareea și că el însuși urma
să plece în curând.
5 "Lăsați deci", a spus el, "pe cei care sunt în
putere printre voi să coboare cu mine și, dacă
este ceva rău în acest om, să îl acuze."
6 După ce a stat printre ei mai mult de zece
zile, s-a pogorât la Cezareea și a doua zi a stat
pe scaunul de judecată și a poruncit să fie adus
Pavel.
7 După ce a venit, iudeii care se coborâseră
de la Ierusalim au stat în jurul lui, aducând
împotriva lui multe și grave acuzații pe care nu
le puteau dovedi,
8 în timp ce el spunea în apărarea sa: "Nu am
păcătuit deloc nici împotriva legii iudeilor, nici
împotriva templului, nici împotriva lui Cezar".
9 Dar Festus, vrând să-și câștige favoarea
iudeilor, a luat cuvântul și a zis lui Pavel: "Vrei
să te duci la Ierusalim și să fii judecat de mine
acolo despre aceste lucruri?"
10 Dar Pavel a zis: "Eu stau în fața scaunului de
judecată al Cezarului, unde trebuie să fiu judecat.

Nu am făcut niciun rău iudeilor, după cum bine
știți și voi.
11 Căci, dacă am greșit și am săvârșit ceva
vrednic de moarte, nu refuz să mor; dar dacă
nu este adevărat niciunul din lucrurile de care
mă acuză ei, nimeni nu mă poate preda lor. Eu
apelez la Cezar!”

12 Atunci Festus, după ce a vorbit cu consiliul,
a răspuns: “Ați apelat la Cezar. La Cezar vă veți
duce”.

13 După ce au trecut câteva zile, regele Agripa
și Berenice au sosit la Cezareea și au salutat pe
Festus.
14 Cum a stat acolo multe zile, Festus a prezen-
tat împăratului cazul lui Pavel, zicând: “Există
un om lăsat prizonier de Felix;
15 despre care, când eram la Ierusalim, m-au
informat preoții cei mai de seamă și bătrânii
iudeilor, cerând o sentință împotriva lui.
16 Le-am răspuns că nu este obiceiul romanilor
să predea pe cineva la pieire înainte ca acuzatul
să se întâlnească față în față cu acuzatorii și să
aibă ocazia să se apere în legătură cu acuzațiile
care i se aduc.
17 Prin urmare, când s-au adunat aici, nu am
întârziat, ci a doua zi am stat pe scaunul de
judecată și am poruncit ca omul să fie adus.
18 Când acuzatorii s-au ridicat în picioare, nu
i-au adus nicio acuzație de lucruri pe care le
presupuneam eu,
19 ci au avut anumite întrebări împotriva lui
cu privire la propria lor religie și la un Isus mort,
despre care Pavel a afirmat că este viu.

20 Fiind nedumerit cum să întreb despre aceste
lucruri, l-am întrebat dacă este dispus să meargă
la Ierusalim și acolo să fie judecat cu privire la
aceste lucruri.
21 Dar, când Pavel a cerut să fie reținut în
vederea deciziei împăratului, am poruncit să fie
reținut până când îl voi putea trimite la Cezar."
22 Agripa a zis lui Festus: "Aș vrea și eu să aud
pe acest om."
"Mâine", a spus el, "îl veți auzi".
23 A doua zi, după ce Agripa și Berenice au
venit cu mare pompă și au intrat în sala de
audieri, împreună cu comandanții și cu cei mai
de seamă din cetate, din porunca lui Festus, a
fost adus Pavel.
24 Festus a zis: "Împărate Agripa, și toți
bărbații care sunt aici de față cu noi, vedeți pe
acest om despre care toată mulțimea iudeilor mi-
a făcut o petiție, atât la Ierusalim, cât și aici,
strigând că nu trebuie să mai trăiască.
25 Dar când am constatat că nu a săvârșit nimic
vrednic de moarte și cum el însuși a apelat la
împărat, am hotărât să îl trimit pe el,
26 despre care nu am nimic sigur de scris
domnului meu. De aceea l-am adus în fața
voastră și mai ales în fața ta, rege Agripa, pentru
ca, după examinare, să am ce să scriu.
27 Căci mi se pare nerezonabil ca, trimițând un
prizonier, să nu precizez și acuzațiile care i se
aduc."

26

1 Agripa a zis lui Pavel: "Poți să vorbești în

numele tău.”

Atunci Pavel a întins mâna și a luat apărarea.
2 “Mă consider fericit, rege Agripa, că astăzi
îmi voi lua apărarea în fața ta cu privire la toate
lucrurile de care sunt acuzat de iudei,
3 mai ales că tu ești expert în toate obiceiurile
și în toate chestiunile care există printre iudei.
De aceea te rog să mă asculți cu răbdare.

4 “Toți iudeii știu cum am trăit din tinerețe, de
la început în neamul meu și la Ierusalim,
5 și m-au cunoscut de la început, dacă vor să
mărturisească, că am trăit ca fariseu după cea
mai strictă sectă a religiei noastre.
6 Acum stau aici pentru a fi judecat pen-
tru speranța promisiunii făcute de Dumnezeu
părinților noștri,
7 pe care cele douăsprezece triburi ale noas-
tre, slujind cu sârguință zi și noapte, speră să
o obțină. Cu privire la această speranță sunt
acuzat de iudei, rege Agripa!
8 De ce este judecat incredibil la tine dacă
Dumnezeu învie morții?

9 “Eu însumi am crezut cu adevărat că trebuie
să fac multe lucruri potrivnice numelui lui Isus
din Nazaret.
10 Am făcut și eu așa ceva la Ierusalim.
Am închis deopotrivă pe mulți dintre sfinți în
închisori, primind autoritate de la preoții cei
mai de seamă, iar când au fost condamnați la
moarte, mi-am dat votul împotriva lor.
11 Pedepsindu-i adesea în toate sinagogile, am
încercat să-i fac să hulească. Fiind extrem de

înfuriat împotriva lor, i-am persecutat până în
cetăți străine.
12 “Pe când călătoream spre Damasc, cu
împuternicirea și însărcinarea preoților cei mai
de seamă,
13 la amiază, împărate, am văzut pe drum o
lumină din cer, mai strălucitoare decât soarele,
care strălucea în jurul meu și al celor ce
călătoreau cu mine.
14 După ce am căzut cu toții la pământ, am
auzit o voce care îmi spunea în limba ebraică:
“Saul, Saul, de ce mă prigonești? Îți este greu să
lovești cu piciorul în ghiare'.
15 Și am zis: “Cine ești Tu, Doamne?
“El a spus: “Eu sunt Isus, pe care voi Îl
persecutați.
16 Dar ridică-te și stai în picioare, căci pentru
aceasta m-am arătat ție: ca să te numesc slujitor
și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut,
cât și al celor pe care ți le voi descoperi;
17 să te eliberez de la popor și de la neamuri,
la care te trimit,
18 să le deschizi ochii, ca să se întoarcă de la
întuneric la lumină și de la puterea lui Satana la
Dumnezeu, ca să primească iertarea păcatelor
și moștenirea între cei sfințiți prin credința în
mine'.
19 “De aceea, împărate Agripa, n-am fost
neascultător de viziunea cerească,
20 ci am vestit mai întâi celor din Damasc,
la Ierusalim și în toată țara Iudeii, precum și
neamurilor, că trebuie să se pocăiască și să se

întoarcă la Dumnezeu, făcând fapte vrednice de
pocăință.
21 Din acest motiv, iudeii m-au prins în templu
și au încercat să mă ucidă.
22 De aceea, după ce am obținut ajutorul care
vine de la Dumnezeu, stau până în ziua de azi
mărturisind atât celor mici, cât și celor mari,
fără să spun nimic altceva decât ceea ce profeții
și Moise au spus că se va întâmpla,
23 cum trebuie să sufere Cristos și cum, prin
învierea morților, el va fi cel dintâi care va vesti
lumina atât acestui popor, cât și neamurilor."
24 Pe când se apăra el astfel, Festus a zis cu glas
tare: "Pavel, ești nebun! Marea ta învățătură te
face să înnebunești!"
25 Dar el a răspuns: "Nu sunt nebun,
preafericite Festus, ci spun cu îndrăzneală cu-
vinte adevărate și rezonabile.
26 Căci împăratul știe aceste lucruri, căruia îi
vorbesc și eu liber. Căci sunt convins că nici unul
dintre aceste lucruri nu-i este ascuns, căci acest
lucru nu s-a făcut într-un colț.
27 Împărate Agripa, crezi tu oare în profeți?
Știu că tu crezi."
28 Agripa a zis lui Pavel: "Cu puțină convingere
vrei să mă faci creștin?"
29 Pavel a zis: "Rog pe Dumnezeu ca, fie cu
puțin, fie cu mult, nu numai voi, ci și toți cei ce
mă ascultă astăzi, să ajungeți la fel ca mine, afară
de aceste legături."
30 Împăratul s-a sculat, împreună cu guverna-
torul, cu Bernice și cu cei ce stăteau cu ei.

31 După ce s-au retras, au vorbit unul cu altul,
zicând: “Omul acesta nu face nimic vrednic de
moarte sau de legături.”
32 Agrippa i-a spus lui Festus: “Omul acesta ar
fi putut fi eliberat dacă nu ar fi apelat la Cezar.”

27

1 După ce s-a hotărât să ne îmbarcăm spre
Italia, au predat pe Pavel și pe alți prizonieri unui
centurion numit Iulius, din trupa lui Augustan.
2 Îmbarcându-ne pe o corabie din Adramyt-
tium, care urma să plece spre locuri de pe
coasta Asiei, am pornit pe mare, cu noi fiind
Aristarchus, un macedonean din Tesalonic.
3 A doua zi, am atins Sidonul. Iulius s-a purtat
cu Pavel cu bunăvoință și i-a dat voie să se ducă
la prietenii săi și să se răcorească.
4 Plecând de acolo, am navigat sub vântul din
Cipru, pentru că vânturile erau contrare.
5 După ce am traversat marea care se află în
largul Ciliciei și al Pamfiliei, am ajuns la Myra,
un oraș din Licia.
6 Acolo, centurionul a găsit o corabie din
Alexandria, care naviga spre Italia, și ne-a
îmbarcat.
7 După ce am navigat încet multe zile și am
ajuns cu greu în fața Cnidului, vântul neper-
mițându-ne să mergem mai departe, am navigat
sub vântul dinspre Creta, în fața Salmonei.
8 Navigând cu greu de-a lungul ei, am ajuns la
un loc numit Fair Havens, lângă orașul Lasea.

9 După ce trecuse mult timp și călătoria era
deja periculoasă, pentru că trecuse deja Postul
Mare, Pavel i-a sfătuit
10 și le-a zis: “Domnilor, văd că această
călătorie va fi cu pagube și cu multe pierderi, nu
numai a încărcăturii și a corăbiei, ci și a vieții
noastre.”
11 Dar centurionul a dat mai multă atenție
stăpânului și proprietarului corabiei decât la
cele spuse de Pavel.
12 Pentru că raiul nu era potrivit pentru a
ierna, cei mai mulți au sfătuit să plece pe mare
de acolo, dacă prin orice mijloace puteau să
ajungă la Phoenix și să ierneze acolo, care este
un port din Creta, privind spre sud-vest și nord-
vest.
13 Când vântul de sud a suflat ușor, crezând că
și-au atins scopul, au ridicat ancora și au navigat
de-a lungul Cretei, aproape de țărm.
14 Dar, nu după mult timp, un vânt furtunos
a bătut dinspre țărm, care se numește Euro-
clydon. *
15 Când corabia a fost prinsă și nu a putut face
față vântului, am cedat în fața lui și am fost
împinși de-a lungul.
16 Alergând sub vântul unei mici insule numite
Clauda, am reușit, cu greu, să asigurăm barca.
17 După ce au ridicat-o, au folosit cabluri
pentru a ajuta la consolidarea navei. Temându-
se că vor eșua pe bancurile de nisip din Syrtis, au
coborât ancora de mare și astfel au fost împinși
de-a lungul.

---

* **27:14** Sau “o furtună de nord-est”.

18 În timp ce ne chinuiam foarte mult cu
furtuna, a doua zi au început să arunce lucruri
peste bord.
19 În a treia zi, au aruncat cu propriile mâini
scufundările corăbiei.
20 Când nici soarele și nici stelele nu ne-au mai
luminat timp de multe zile și nici o furtună mică
nu ne apăsa, orice speranță că vom fi salvați era
acum înlăturată.

21 După ce au stat multă vreme fără mâncare,
Pavel s-a ridicat în mijlocul lor și le-a zis: "Dom-
nilor, trebuia să mă ascultați și să nu plecați din
Creta, ca să nu vă alegeți cu această pagubă și cu
această pierdere.
22 Acum vă îndemn să vă înveseliți, căci nu va
fi nicio pierdere de vieți omenești printre voi, ci
numai a corabiei.
23 Căci în această noapte a stat lângă mine un
înger, care aparținea Dumnezeului al cărui sunt
și căruia îi slujesc,
24 și care mi-a spus: "Nu te teme, Paul. Trebuie
să te prezinți în fața Cezarului. Iată, Dumnezeu
ți-a acordat pe toți cei care navighează cu tine."
25 Așadar, domnilor, înveseliți-vă! Căci eu
cred în Dumnezeu, că va fi așa cum mi s-a spus.
26 Dar trebuie să eșuăm pe o anumită insulă."

27 Dar, când a venit a paisprezecea noapte,
pe când eram împinși de colo-colo în Marea
Adriatică, pe la miezul nopții, marinarii au
bănuit că se apropiau de un țărm.
28 Au făcut sondaje și au găsit douăzeci de

brațe.† După puțin timp, au făcut din nou sondaje și au găsit cincisprezece brazde. ‡
29 Temându-se că vom eșua pe un teren stâncos, au aruncat patru ancore de la pupa și au dorit să se lumineze de ziuă.
30 În timp ce marinarii încercau să fugă din corabie și coborâseră barca în mare, prefăcându-se că vor arunca ancorele de la prova,
31 Pavel le-a spus centurionului și soldaților: “Dacă aceștia nu rămân în corabie, nu puteți fi salvați.”
32 Atunci soldații au tăiat frânghiile bărcii și au lăsat-o să cadă.
33 Pe când se făcea ziuă, Pavel i-a rugat pe toți să ia ceva de mâncare, zicând: “Astăzi este a paisprezecea zi în care așteptați și postiți, fără să luați nimic.
34 De aceea vă rog să luați ceva de mâncare, căci aceasta este pentru siguranța voastră, căci nu va pieri niciun fir de păr de pe capul niciunuia dintre voi.”
35 După ce a spus acestea și a luat pâinea, a mulțumit lui Dumnezeu în fața tuturor; apoi a frânt-o și a început să mănânce.
36 Atunci toți s-au înveselit și au luat și ei mâncare.
37 În total, eram două sute șaptezeci și șase de suflete pe corabie.
38 După ce au mâncat destul, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

---

† **27:28** 20 brazde = 120 picioare = 36,6 metri ‡ **27:28** 15 brazde = 90 picioare = 27,4 metri

39 Când s-a făcut ziuă, nu au recunoscut pământul, dar au observat un anumit golf cu o plajă și au decis să încerce să conducă corabia pe ea.
40 Aruncând ancorele, le-au lăsat în mare, dezlegând în același timp frânghiile cârmei. Ridicând trincheta în direcția vântului, s-au îndreptat spre plajă.
41 Dar, ajungând într-un loc unde se întâlneau două mări, au eșuat nava. Prora a lovit și a rămas nemișcată, dar pupa a început să se rupă din cauza violenței valurilor.
42 Sfatul ostașilor era să ucidă pe cei prizonieri, ca să nu mai înoate niciunul dintre ei și să scape.
43 Dar centurionul, vrând să-l salveze pe Pavel, i-a oprit din planul lor și a poruncit ca cei care știau să înoate să se arunce primii peste bord, ca să se îndrepte spre uscat;
44 iar ceilalți să îi urmeze, unii pe scânduri și alții pe alte lucruri din corabie. Astfel au scăpat cu toții teferi spre uscat.

28

1 După ce am scăpat, au *aflat că insula se numea Malta.
2 Băștinașii ne-au arătat o bunătate ieșită din comun, căci au aprins un foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii de acum și din cauza frigului.
3 Dar când Pavel a strâns un mănunchi de bețe și le-a pus pe foc, o viperă a ieșit din cauza căldurii și s-a prins de mâna lui.

---

* **28:1** NU citește “noi”

4 Când băștinașii au văzut creatura atârnând
de mâna lui, și-au spus unii altora: "Fără
îndoială că acest om este un ucigaș, pe care,
deși a scăpat din mare, Justiția nu l-a lăsat să
trăiască."
5 Cu toate acestea, el a scuturat creatura în foc
și nu a pățit nimic.
6 Ei se așteptau însă ca el să se fi umflat sau
să fi căzut mort deodată, dar când au privit mult
timp și au văzut că nu i s-a întâmplat nimic rău,
s-au răzgândit și au spus că este un zeu.

7 În împrejurimile acelui loc se aflau niște
pământuri ale căpeteniei insulei, numită Pub-
lius, care ne-a primit și ne-a găzduit cu amabili-
tate timp de trei zile.
8 Tatăl lui Publius zăcea bolnav de febră și
de dizenterie. Pavel a intrat la el, s-a rugat și,
punându-și mâinile peste el, l-a vindecat.
9 După ce s-a făcut acest lucru, au venit și
ceilalți care aveau boli în insulă și s-au vindecat.
10 De asemenea, ne-au onorat cu multe onoruri
și, când am plecat, au pus la bord lucrurile de
care aveam nevoie.
11 După trei luni, am plecat cu o corabie din
Alexandria care iernase pe insulă și care avea ca
emblemă "Frații gemeni".
12 Aterizând la Siracuza, am rămas acolo trei
zile.
13 De acolo am făcut un ocol și am ajuns la
Rhegium. După o zi, a apărut un vânt dinspre
sud și, a doua zi, am ajuns la Puteoli,
14 unde am găsit frați și am fost rugați să
rămânem cu ei timp de șapte zile. Astfel am

ajuns la Roma.
15 De acolo, frații, când au auzit de noi, au venit
în întâmpinarea noastră până la Piața lui Appius
și la Cele Trei Taverne. Când i-a văzut, Pavel a
mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj.
16 Când am intrat în Roma, centurionul i-a
predat pe prizonieri căpitanului gărzii, dar lui
Pavel i s-a permis să rămână singur cu soldatul
care îl păzea.
17 După trei zile, Pavel a chemat laolaltă pe
cei care erau conducătorii iudeilor. După ce
s-au adunat, le-a zis: "Eu, fraților, deși nu
făcusem nimic împotriva poporului și a obi-
ceiurilor părinților noștri, am fost totuși dat
prizonier din Ierusalim în mâinile romanilor,
18 care, după ce m-au cercetat, au vrut să mă
elibereze, pentru că nu era în mine nici o cauză
de moarte.
19 Dar, când iudeii s-au opus, am fost nevoit să
apelez la Cezar, nu că aș fi avut ceva de care să
acuz națiunea mea.
20 De aceea am cerut să te văd și să vorbesc
cu tine. Căci, din cauza speranței lui Israel, sunt
legat cu acest lanț."
21 Ei I-au zis: "Nu am primit scrisori din Iudeea
despre tine, și nici unul din frați n-a venit aici să
ne spună sau să ne vorbească de rău despre tine.
22 Dar noi dorim să auzim de la tine ce crezi
tu. Căci, în ceea ce privește această sectă, ne
este cunoscut faptul că peste tot se vorbește
împotriva ei."
23 După ce I-au dat o zi, a venit multă lume
la El, la locuința lui. El le dădea explicații,

mărturisind despre Împărăția lui Dumnezeu și
convingându-i despre Isus, atât din Legea lui
Moise, cât și din profeți, de dimineața până
seara.
24 Unii credeau cele spuse, iar alții nu credeau.
25 Când nu s-au înțeles între ei, au plecat după
ce Pavel a rostit un singur mesaj: "Duhul Sfânt a
vorbit cu dreptate părinților noștri, prin profetul
Isaia,
26 spunând:
"Du-te la acest popor și spune-i,
în auz, veți auzi,
dar nu va înțelege în nici un fel.
Văzând, veți vedea,
dar nu va percepe în nici un fel.
27 Căci inima acestui popor a devenit insensibilă.
Urechile lor sunt surde de auz.
Și-au închis ochii.
Ca nu cumva să vadă cu ochii lor,
aud cu urechile lor,
să înțeleagă cu inima lor,
și s-ar întoarce din nou,
atunci îi voi vindeca. †
28 "Să știți deci că mântuirea lui Dumnezeu
este trimisă la neamuri și ele vor asculta."
29 După ce a spus aceste cuvinte, iudeii au
plecat, având între ei o mare ceartă. ‡
30 Pavel a stat doi ani întregi în casa lui
închiriată, și primea pe toți cei ce veneau la el,
31 propovăduind cu toată îndrăzneala, fără
nici o oprelište, Împărăția lui Dumnezeu și
învățând cele despre Domnul Isus Hristos.

---

† **28:27** Isaia 6:9-10 ‡ **28:29** NU omite versetul 29.

c

Liber Sfanta Biblie

The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a